ÖREIGAR ALLRA LANDA SAMEINIST!

LIFI MARXISMINN-LENÍNISMINN-HUGSUN MAÓS TSE TUNGS!

Stéttabaráttan

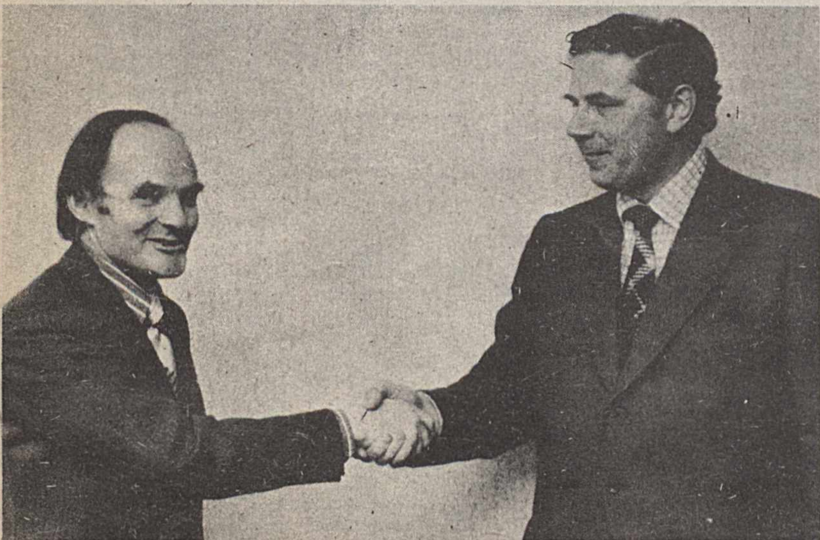
MÁLGAGN KOMMÚNISTASAMTAKANNA MARXISTA-LENÍNISTA

6.tbl. 4.árg 1975

Verð kr.50

Kjaraskerðingin og orsök hennar

Vísitala framfærslukostnaðar hefur hækkað úr 297 stigum í ágúst ´74. í 342 stig í nóvember sama ár. Í febrúar 1975 var hún 372 stig. Hún hefur því hækkað um 75 stig á sex mánuðum. Í febrúar var verðbólgan 53,8% samkvæmt skýrslu OECD og er Ísland því mesta verðbólguland í Evrópu.

Handaband samherja fyrir auknum gróða auðvaldsins. Björn Jónsson, ASÍ-Jón H. Bergs, VSÍ.

Á þessum sama tíma hækkuðu laun þó nær ekkert, þrátt fyrir að framfærslukostnaðurinn hafi hækkað um 43,4% frá því í ágúst 1974 til 1. maí síðastliðinn. Til þess að vinna gegn þeirri miklu kjaraskerðingu sem verðbólgan leiddi af sér fóru verkalýðsfélögin fram á nokkrar kjarabætur og auk þess kauptryggingu. Launakröfurnar sem verkalýðsforystan fór fram á voru lágar miðað við kjaraskerðinguna. Til þess að sanna þetta skulum við taka nokkur dæmi.

Verkamaður sem hafði 43000 kr. á mánuði í maí síðastliðinn hefði orðið að hækka um 17000 kr. á mánuði eða um 39,6%.

Kjaraskerðingin hafði þó orðið enn meiri hjá þeim sem höfðu hærri laun. Sá sem hafði 54000 kr. á mánuði í dagvinnu hefði þurft að hækka um 46,7% eða um 25000 kr. á mánuði til að ná upp kjaraskerðingunni. Sá sem hafði 69000 kr. í maí síðastliðinn hefði átt að hækka um hvorki meira né minna en 73,7%, en það gerir um 51000 kr. hækkun

Framh. bls. 3

Ríkisstjórn Indiru Gandhi kastar burt lýðræðisgrímunni

Þann 26. júní sl. sendi ríkisstjórn Indlands út mikinn fjölda hermanna og lögreglu til að handtaka leiðtoga samtaka og flokka sem voru andstæðir stjórninni. Um leið var komið á ritskoðun og lýst yfir neyðarástandi í landinu, sem gaf Indiru Gandhi alræðisvald og "réttlæti" hersveitir og lögreglu á götunum til að tryggja að öll andspyrna yrði samstundis barin niður. En hver er sú ógn sem steðjar að landinu og Indira Gandhi höfðaði til er hún lýsti yfir neyðarástandi. Hvernig er öryggi landsins svo í hættu að það "réttlæti" þessar aðgerðir:

Svaranna við þessum spurningum er auðvelt að leita. Síðan hæstiréttur Indlands fann Indiru Gandhi seka um stórfellt kosningasvindl og aðra spillingu og svipti hana rétti til þingsetu, hafa raddir sem krefjast þess, að hún segði af sér, orðið æ háværari. Stjórnarandstaðan hefur krafist tafarlausrar afsagnar hennar og alþýðan hefur farið út á göturnar í mótmælagöngur og fundi til að berjast gegn hinni gjörspilltu stjórn og ólýðræðislegum stjórnaraðferðum hennar. Þegar Indira Gandhi stóð frammi fyrir háværum röddum þjóðarinnar um afsögn hikaði hún ekki við að kasta burt síðasta fíkjublaði lýðræðisins og taka sér alræðisvald.

Undanfarin 10 ár, síðan Indira Gandhi tók við völdum í Indlandi, hefur hún gert sitt besta til að verja hagsmuni stór-jarðeigandastéttarinnar og fjármálaauðvaldsins, og hún hefur haft gífurlega afturhaldssama stefnu í innan- og utanríkismálum. Innanlands hefur Indira Gandhi stjórnað sem einræðisherra og kúgað og ofsótt byltingarhreyfingarnar í landinu, ráðist með her og lögreglu gegn verkalýðnum, sem krafðist meira frelsis og betri lífsskilyrða. "Indira er Indland og Indaland er Indira" er innihald stefnu hennar, og þeir sem lúta henni græða á því, en þeir sem berjast gegn henni hverfa. Það er sama lögmálið og ríkti í Þýskalandi á tímum Hitlers. Þó var Indira svo ósvífin að segja í ræðunni, sem hún hélt, er lýst var yfir neyðarástandi, að þetta væri m.a. gert til að vernda lýðræðið!!

Hvað sögðu herforingjarnir í Chile er þeir tóku völdin þar?

Í sömu ræðu taldi Indira stjórn sinni til hróss, að "hún hefði gert margar framsýnar aðgerðir til hagsbóta alþýðu Indlands". Þetta er ekkert annað en lýðskrum af sama tagi og Göbbels iðkaði. Það er hverjum manni á Indlandi ljóst, að afleiðingar stjórnarstefnu Indiru eru þær, að efnahagur landsins er í rústum. Framleiðsluaukningin er lítil sem engin, verð á neysluvörum langt fyrir ofan kaupgetu almennings, matvælaskortur gífurlegur, og plágur og sjúkdómar herja á alþýðu landsins. Menningarstig þjóðarinnar er lágt, ólæsi útbreitt og atvinnuleysi mikið og landlægt. Manni er spurn: Eru þetta hagsbætur þær sem stjórnin hefur fært alþýðunni.

Á alþjóðasviðinu hefur Indira lagst hundflöt fyrir fótum Kremlherranna og efnahagur landsins er mergsoginn af Sovétríkjunum. Indira Gandhi hefur farið með árásarstríð á hendur friðsömum nágrönnum sínum og reynt að leika hlutverk stórveldis í Suður-Asíu. Afturhaldsstjórn hennar hefur vakið upp gífurlega öldu mótmæla bæði innanlands og í nágrannaríkjunum, og þær fasísku aðgerðir sem Indira stendur fyrir nú, eru ekki annað en máttvana tilraunir til að lægja öldur hinnar dýpkandi pólitísku- og efnahagslegu kreppu, sem landið siglir nú hraðbyri ofaní.

Sovétríkin eru dyggur bandamaður Indiru Gandhi í þessum aðgerðum hennar og Tass og Novosty hafa dyggilega reynt að breiða út að frásagnir um kosningasvindl Indiru og kúgunaraðgerðir hennar séu ekki annað en uppspuni, sem stjórnarandstaðan og öfgamenn séu að breiða út

í þeim tilgangi að grafa undan lýðræðinu í Indlandi. Skrýtið, en þetta sama má lesa í Mogganum.

Staðreyndin er sú, að Indira Gandhi er fulltrúi hins svartasta afturhalds í Indlandi og hún stendur á móti hagsmunum yfirgnæfandi meirihluta Indverja. Indland tilheyrir indverskri alþýðu, og að því mun koma að hún mun sýna það í verki. Kúgun margfaldar mótstöðuna.

-/ÓI, byggt á Hsinhua fréttabréfi, þ. 3. júlí.

Kvennaráðstefna SÞ: Sigur fyrir baráttu framsækina kvenna í heiminum!

Nú er nýlokið alþjóðlegri kvennaráðstefnu á vegum Sameinuðu Þjóðanna í Mexíkóborg. Ályktun ráðstefnunnar, sem samþykkt var með yfirgnæfandi meirihluta atkvæða, er merkur áfangi í frelsisbaráttu kvenna um allan heim. Í ályktuninni er lögð áhersla á að barátta kvenna verður ekki slitin úr tengslum við baráttu gegn heimsvaldastefnu, baráttu gegn Zíonisma og baráttu gegn kynþáttastefnu. Niðurstaða ráðstefnunnar vísar veginn fram á við í baráttu kvenna og gefur kvennahreyfingunni á Íslandi og í öðrum vestrænum ríkjum tilefni til að hefja uppgjör við hinn borgaralega femínisma.

Vilborg: "Alþjóðapólitíkin ríður húsum."

Íslenska hægri stjórnin sendi þrjár frúr á ráðstefnuna, íhaldsfrúna Auði Auðuns, Framsóknarfrúna Sigríði Thorlacius og Alþýðubandalagsfrúna Vilborgu Harðardóttur, blaðamanna við "málgagn sósíalisma, verkalýðshreyfingar og þjóðfrelsis", þ.e. Þjóðviljann.

Þjóðviljinn birti þann 28. júní s.l. viðtal við frú Vilborgu, þar sem hún lætur m.a. hafa eftir sér:

"Ég hélt í einfeldni minni að unnið yrði af einlægni að því að finna samnefnara fyrir kröfur kvenna og baráttu þeirra hvarvetna í heiminum. Þess í stað hefur alþjóðapólitíkin úr sölum Sameinuðu þjóðanna riðið húsum hér. Umræður einkennast mjög af pólitísku þrasi milli araba og ísraela, sovétmanna og kínverja"

Í þessum orðum Vilborgar endurspeglast pólitík Alþýðubandalagsins í baráttumálum kvenna; "flokkur verkalýðsins" er nefnilega orðinn höfuðvígi borgaralegs femínisma á Íslandi. Vilborg er æf vegna þess að "alþjóðapólitíkin ríður húsum" á ráðstefnunni, því vitanlega finnst frú Vilborgu óhugsandi að barátta fyrir frelsi kvenna snerti nokkurs staðar alþjóðapólitísk mál! Henni þykir "gæta tilhneigingar til þess að skella allri skuldinni á kerfið, kapítalismann og stórveldapólitíkina. Það er náttúrlega alveg rétt," heldur Vilborg áfram, " að heimsfriður og afnám heimsvaldastefnu og kapítalisma eru forsendur fyrir því að algert jafnrétti náist. En þessi ráðstefna er vettvangur fyrir baráttuna í dag, og ef talið er þýðingarlaust að berjast fyrir réttindum kvenna einum sér, er alveg eins hægt að halda áfram þjarkinu um ólík efnahagskerfi og afnám heimsvaldastefnu á sameinuðu þjóða þinginu í New York."

-Já Vilborg, þarna hittirðu óvart naglann á höfuðið; það er nefnilega einmitt "þýðingarlaust að berjast fyrir auknum réttindum kvenna einum sér."

Framh. bls. 5

CIA-rannsóknin í USA: skopleikur settur á svið af stjórnvöldum!

Það er öllum ljóst, að það liggur meira að baki þeim uppljóstrunum, sem "Nefnd forsetans til að rannsaka starfsemi CIA", hefur komið með, heldur en komist hefur fyrir augu almennings. Markmið nefndarinnar er greinilega að koma í veg fyrir djúptæka rannsókn á atferli CIA, og um leið að endurskipuleggja leyniþjónustuna svo hún þjóni betur markmiðum bandarísku heimsvaldastefnunnar í dag. Rannsóknin þjónar þeirri stefnu sem Ford og Kissinger fylgja.

Það getur verið ansi fróðlegt að athuga hverjir skipa rannsóknarnefndina, auk Rockefellers.

1. C. Douglas Dillon. Hann er fjármálamaður, forstjóri Dillon, Read & CO, og ráðuneytisstjóri í Fjármálaráðuneytinu í stjórnum Kennedy og Johnsons. Hann er auk þess formaður Rockefeller sjóðsins og meðlimur í klúbbi áhrifamanna úr stjórnartíð Kennedys og Johnsons (einskonar skuggaráðuneyti).

En athyglisverðast er að Dillon var einn forgöngumanna fyrir fundi sem haldinn var með Utanríkisráðuneytinu og Richard Bissel, einum æðstu manna CIA. Markmið fundarins var að ræða ýmsa neðanjarðarstarfssemi CIA og íhlutun CIA í innri málefni annara ríkja í gegnum innlendar stofnanir. Bissel þessi var settur af eftir hina misheppnuðu Svínaflóainnrás. Dillon er valdamikill einokunarkapítalisti með mikla starfsreynslu í að skipuleggja

Framh. á baksíðu

ROCKEFELLER NEFNDIN AÐ STÖRFUM

"Ég læt drengina mína fjalla um þitt mál.....þú hefur ekkert að óttast."

MEÐ FJÖLDANUM - FYRIR FJÖLDANN

Baráttan fyrir sköpun raunverulegs kommúnisks verkalýðsflokks á Íslandi er fólgin í tveimur meginatriðum.
Annarsvegar baráttu gegn áhrifum, ítökum og útbreiðslu borgaralegra hugmynda af öllu tagi, barátta fyrir útbreiðslu marxismans-leninismans meðal verkalýðsfjöldans, fyrir framvexti nýrrar lífsskoðunnar sem hafnar einstaklingshyggju og yfirborðshætti.
Hins vegar baráttu fyrir sköpun víðtækrar samfylkingar verkalýðsfjöldans og allrar vinnandi alþýðu, samfylkingu sem einbeitir afli sínu gegn auðvaldinu, stéttasamvinnunni og heimsvaldastefnunni.
Þessi barátta verður aðeins unnin í nánum tengslum við fjöldann, kommúnistaflokkurinn verður að hafa hagsmuni fjöldans að leiðarljósi sínu í smáu sem stóru. Starf kommúnista ætti að einkennast af stöðugum og traustum tengslum við fjöldann og fórnfúsu og þrotlausu starfi fyrir fjöldann.

Grundvallarreglur marxismans-lenínismans mega aldrei verða hindrun í vegi fyrir nánum tengslum við og starfi fyrir fjöldann.

Starf KSML hefur frá upphafi borið keim af vinstri-róttækni. Í stað þess að setja einingu verkalýðsfjöldans og allrar alþýðu ofar hagsmunum samtakanna, hefur KSML í mörgum atriðum gert fræðikenningu marxismans-lenínismans að hindrun eða afsökun fyrir því, að standa utan við hreyfingu verkalýðsins eða jafnvel snúist öndverð gegn sprotum samfylkingar meðal íslensks verkalýðs og vinnandi alþýðu. Framan af einkenndist starf okkar innan verkalýðsfélaganna og afstaða okkar til samfylkinga gegn heimsvaldastefnunni af klofningi og andstöðu gegn breiðri baráttusamfylkingu, án tillits til pólitískra skoðana eða stefnumála aðilanna í slíkri samfylkingu. Þetta stafaði ýmist af ultravinstrisinnaðri tækifærisafstöðu, sem samtökin tóku í arf frá sænsku hentistefnusamtökunum KFMLr þegar í upphafi, eða af ótta þeirra félags, sem ekki fylgdu KFMLr að málum, við hægrivillur í fjöldastarfinu. Í verkalýðsfélögunum létu talsmenn samtakanna sér nægja að ráðast að forystunni með óhróðri og skömmum, lýstu því yfir að fagfélögin væru gagnbyltingarsinnuð og fjandsamleg hagsmunum verkalýðsstéttarinnnar en veittu enga leiðsögn til myndunar samstöðu sem væri skipulögð og megnug þess að sameina þær andstöðuraddir sem komu fram á fundum fagfélaganna, þeim sem voru óánægðir og mættu ekki á fundi. Á þennan hátt þjónaði áróður KSML framan af forystunni en ekki fjöldanum, því þótt flest af því sem sagt var um svik forystunnar væri hárrétt, tóku margir verkamenn undir með forystunni þegar hún notfærði þetta til að skerða ræðutíma á fundunum, spurði félagsmenn hvort þeir vildu heldur hafa "gasprara" fyrir foringja, en "ábyrga" og "þrautreynda baráttumenn" o.s.frv. o.s.frv. Innan andheimsvaldasinnaðra samfylkinga starfaði KSML ekkert framan af, en snerist gegn þeim, t.d. Vietnam-nefndinni. Til að réttlæta þessar starfsaðferðir báru félagar KSML á borð fræðilegar forsendur og töldu oft viðkomandi samfylkingar eða félög of afturhaldssöm til að starfa innan þeirra. En þessar fræðilegu forsendur voru alrangar. Marxisminnlenínisminn hefur aldrei sett fram neinar grundvallarreglur, sem meina kommúnistunum að hafa styrk tengsl og stöðug samskipti við fjöldann. Þvert á móti leggur hann áherslu á, að slík tengsl verði að skapa, án þess að kommúnistar geri nokkrar málamiðlanir á grundvallarreglum sínum. Grundvallarreglur marxismans-lenínismans mega aldrei verða hindrun í vegi fyrir nánum tengslum við verkalýðsfjöldann, kommúnistarnir eiga að gera og verða að gera málamiðlanir og tilslakanir til að fylkja sem mestu liði til baráttu í einstökum baráttumálum. Þessar tilslakanir þurfa ekki að ná til grundvallarreglna eða fræðikenningarinnar og þess vegna er alrangt að setja marxismann-lenínismann upp sem nokkurs konar kínverskan múr milli kommúnistanna og verkalýðsins.

Traust fjöldans fæst með fórnfúsu og ósíngjörnu starfi.

Þegar uppgjörið við "vinstri"-róttæknina hófst innan samtakanna, var félaögum KSML ekki fullljóst, að þeir höfðu skorið upp herör ekki aðeins gegn einöngruðum villum í einstaka málum, heldur gegn gervöllum grundvelli 1. þings KSML og gegn því skipulagi, sem "vinstri"-róttæknin hafði skapað samtökunum. Klofningur KSML hafði alvarlegar afleiðingar fyrir samtökin. Félögum og stuðningsmönnum fækkaði, starfið komst á ringulreið og fylkingar samtakanna riðluðust að vissu marki. En á hinn bóginn táknaði klofningurinn að samtökin gerðu sér ljóst í hverja meinsemd þau höfðu dregist með frá upphafi og tókust á hendur gagnrýni, nám og rannsóknir á reynslunni af vinstri-róttækninni og klofningnum sem hún hafði valdið.

Þessi gagnrýni dró smám saman meinsemdina fram í dagsljósið, klofningurinn var engan veginn lokapunkturinn á uppgjörinu við "vinstri"-róttæknina. Útbreiðslu- og áróðursstarfið tók stakkaskiptum, Stéttabaráttan styrktist, samtökin hófu starf innan fjöldahreyinga og gerbreyttu afstöðu sinni til starfsins innan fagfélaganna. Í stað langloka og fræðilegra rullna, sem fæstir lesendur komust fram úr, komu greinar um baráttu verkalýðsins og vinnandi alþýðu, hérlendis sem erlendis. Áskrifendum fjölgaði og blaðið stækkaði, m.a. vegna þeirrar breytingar sem starf okkar tók, vegna ósérhlífins starfs í þágu Vietnam-nefndarinnar og innan Union Carbide-samfylkingarinnar, vegna breyttra starfsaðferða innan fagfélaganna og á vinnustöðum. Í stað þess að gera marxismann-lenínismann að hindrun í vegi fyrir tengslum við fjöldann, hófu samtökin, þó í smáu væri, að halda út á braut fórnfúss starfs fyrir fjöldann og með fjöldanum. Aðeins þetta getur skýrt út þá staðreynd, að KSML hafa aftur tekið að vinna það traust meðal verkalýðsins, sem þau glötuðu fyrir starfsaðferðir og hugmundir GS-klíkunnar og klofninginn. Í dag er þetta bara vísir að stefnu, en við verðum að gera allt sem í okkar valdi stendur til að hlúa að þessum vísi, því að traust fjöldans fæst aðeins með fórnfúsu starfi meðal hans og fyrir hagsmunum hans. Verkefni okkar eru að sameina marxismann-lenínismann verkalýðsfjöldanum og gera hann að vopni fjöldans í baráttunni gegn kapítalismanum. Við verðum að muna, að það er gegn borgaralegu stjórnmálaforingjunum og verkalýðsforkólfunum sem við beinum baráttu okkar, en alls ekki gegn verkalýð eða alþýðu sem fylgja þeim að málum. Þess vegna megum við ekki standa utan við verkalýðsfélögin eða samfylkingar því að það er á þessu vettvangi sem við náum til hinna "óbreyttu liðsmanna" stjórnmálaflokkanna, öðlumst möguleikann á að heyja baráttuna við hlið þeirra og koma skoðunum okkar á framfæri ekki aðeins í orði heldur einkum og sér í lagi í verki. Verkefni okkar er að einangra hina borgaralegu og endurbótasinnuðu forystu frá öllum þorra verkalýðsins, að einangra og afhjúpa borgaralegar soðanir og stefnur frammi fyrir fjöldanum í starfi, en útbreiða í þeirra stað marxismannlenínismann.

Baráttuna gegn afbökun á marxismanum-lenínismanum verður að heyja jafnt innan sem utan samtakanna.

Baráttan gegn borgaralegum skrumskælingum kommúnismans er háð á tvennum vígstöðvum. Gegn hægri frávikum og gegn "vinstri - róttækni". Þessi barátta beinist ekki einvörðungu gegn stefnumog flokkum utan KSML, heldur einnig skoðunum og frávikum innan samtakanna sjálfra. Frá stofnun KSML hafa samtökin beint baráttu sinni gegn nútíma endurskoðunarstefnu Alþýðubandalagsins og lærifeðrum þeirra í Kreml. Þetta er gífurlega mikilvægt verkefni, því falsanir AB á fræðikenningum kommúnismans og áhrif þeirra innan fagfélaganna og meðal verkalýðsins standa í vegi fyrir sameiningu hans á grundvelli stéttabaráttunnar og þar með pólitískri skipulagningu hans. En þessi barátta verður líka að taka til fylgifiska nútíma endurskoðunarstefnunnar í líki trotskyismans í Fylkingunni og hálftrotskyismans, eins og hann birtist m.a. innan KSML áður en samtökin klofnuðu. Afhjúpun endurskoðunarstefnunnar krefst einnig einingar marxista-lenínista, hún krefst þess að KSML geri baráttueiningu með þeim sem standa nærri okkur, þó svo að okkur greini á um taktíkina og fræðilegar spurningar. En við verðum að vera þess minnug, þegar við gerum upp við fyrri afstöðu, að tryggð okkar við grundvallarreglur marxismans-lenínismans má ekki yfirgefa.
KSML mega ekki gera marxismann-lenínismann að hindrum í vegi fyrir raunverulegu fjöldastarfi, en þau mega heldur ekki fórna grundvallarreglum hans í skiptum fyrir tímabundna málamiðlun eða samstarf.
Hafi vinstri-villurnar falist í þröngsýni og einstrengislegri fastheldni við "hreinkommúníska" verkamannahreyfingu og gert marxismann-lenínismann þar með að vissu marki að kreddu og mótstöðu í starfinu, felast hægri-frávikin í því að grundvallarreglurnar og fræðikenningin er lögð á hilluna, en samfylkingin og fjöldastarfið gert að markmiði í sjálfu sér. Sáttfýsi við endurskoðunarstefu, borgaralegar kenningar og afbakanir á marxismanum-lenínismanum mega undir engum kringumstæðum koma fyrir.
KSML berjast gegn hvers konar rangtúlkun á kommúnismanum, hvers konar kenningum sem eru andstæðar marxismanum-lenínismanum og hvers konar hugmyndum sem leið til aðskilnaðar marxismans-lenínismans frá verkalýðshreyfingunni. En þessi barátta gegn borgaralegum kenningum og stefnum má heldur ekki hindra að gerðar séu málamiðlanir og bandalög undir vissum kringumstæðum, í einstökum baráttumálum og við ótrygga bandamenn. Skipulagning heillar stéttar fer ekki snuðrulaust fram eða samkvæmt ýtarlegum áætlunum utan við daglegt líf og baráttu fjöldans. Aðeins með þrautseigu starfi meðal fjöldans og fyrir hagsmunum hans, er unnt að koma á skipulagi stéttarinnar, aðeins með því að berjast ótrauð fyrir sérhverju hagsmunamáli fjöldans, og gegn hverju tilviki kúgunar, valdbeitingar, misréttis eða ójöfnuðar af hálfu borgarastéttarinnar gagnvart verkalýðnum og allri vinnandi alþýðu, er unnt að skapa trausta samfylkingu sem hefur marxismannlenínismann að leiðarljósi sínu.
Kommúnistar eiga hiklaust að gera bandalag við alla sameiginlega bandamenn gegn höfuðóvini sínum, borgarastéttinni, án þess að ætlast til neins af bandamönnum sínum fyrir sig eða fórna sjálfstæði sínu og skipulagi. Uppgjörið við einangrunarstefnuna má ekki leiða til festulausrar samfylkingarpólitíkur, sem varpar fræðikenningu og grundvallarreglum marxismans-lenínismans fyrir róða.

Sameining marxista-lenínista - skilyrði fyrir sigri yfir nútíma endurskoðunarstefnu og endurbótastefnu.

Í samræmi við megineinkenni kommúnistaflokks - að starfa í þágu yfirgnæfandi meirihluta þjóðfélagsins - verða KSML þegar að vinna að því að sameina alla marxista-lenínista á Íslandi í einn flokk. EIKm-l standa KSML mjög nærri þó svo að enn greini á um mjög margt og mikilvægt. En fræðilegur ágreiningur á ekki að hindra samstarf og baráttueiningu samtakanna tveggja. Vissulega munu KSML ekki leggja gagnrýni sína á stefnu EIKm-l og starfshætti til hliðar, þó svo að baráttueining tækist á milli samtakanna, þvert á móti mundi gagnkvæm gagnrýni og skoðanabarátta á grundvelli baráttueiningar, leiða til markvissari skoðanaskipta og betri árangurs í því verkefni sem bæði samtökin hafa sett sér - að byggja kommúnískan verkalýðsflokk á Íslandi. Við núverandi ástand einkennast samskipti samtakanna tveggja af mótspyrnu gegn sameiningu, yfirlýsingum um að hinn aðilinn hafi ómarxíska afstöðu í tilteknu máli og sé þar með ekki marxísk-lenínísk samtök o.s.frv

Þetta er einungis til hagsbóta fyrir stéttarandstæðinginn en til ógagns fyrir verkalýðinn. Aðalsmerki marxismans er sameining stéttarinnar og alþýðunnar undir forystu kommúnísks flokks. Slík sameining verður fyrir skaða, ef tvö marxísk-lenínísk samtök fara í hár saman vegna mismunandi afstöðu til fræðilegra spurninga og taktískra atriða.

Verkefni okkar er að vinna að sameiningu, ekki sundrungu. En fullkomin sameining er óframkvæmanleg eins og nú er málum háttað. Til þess ber of margt á milli. Hins vegar verða samtökin tvö að sameinast um leiðina til sameiningar og mynda sér baráttueiningu sem grundvöll að pólitískri sameiningu. Baráttueining af þessu tagi felur í sér samstarf, byggt á grundvallaratriðum marxismans-lenínismans, viðurkenningu á alræði öreiganna og forystuhlutverki verkalýðsins fyrir allri vinnandi alþýðu. Sameiginlegri afstöðu í baráttunni gegn heimsvaldastefnunni. Og sameiginlegri afstöðu í baráttunni gegn stéttasamvinnunni. Að okkar mati eiga þessi atriði að liggja til grundvallar baráttueiningu KSML og EIKm-l og á þessum grundvelli eiga samtökin að starfa sameiginlega að uppbygginu kommúnísks flokks. Baráttueining samtakanna tveggja er aðkallandi verkefni fyrir íslenska marxista-lenínista og skoðanaágreiningur og mismunandi afstaða til taktískra vandamála má ekki hindra að hún komi til framkvæmdar. Með skoðanaskiptum á félagagrundvelli, heiðarlegum og opinskáum umræðum sem miða að sameiningu, geta samtökin tvö sameinast í baráttunni gegn röngum skoðunum innan raða sinna og fyrir réttri stefnuskrá fyrir Kommúnistaflokk Íslands. Án sameiningar marxista-lenínista verður ekki hægt að sigrast á áhrifum nútíma endurskoðunarstefnu og endurbótastefnu meðal verkalýðsfjöldans, hún er skilyrði fyrir sameiningu stéttarinnar undir forystu raunverulegs kommúnistaflokks.

KSML slítur tengslum við KFMLr

Frá stofnun Kommúnistasamtakanna marxistanna-leninistanna hafa þau haft opinbert samband við sænsk samtök, er nefna sig KFMLr. Þrátt fyrir að KFMLr hafi við ýmis tækifæri unnið gegn KSML, stutt hægri-hentistefnumenn í röðum okkar og beitt félaga okkar, sem starfað hafa með þeim í Svíþjóð misrétti, hefur þessum tengslum ekki verið slitið opinberlega af okkar hálfu fyrr en fyrir nokkru síðan. Orsakirnar eru þær, að innan KFMLr hefur farið fram skoðanabarátta, sem sögð var beinast gegn vinstrihyggju og einangrunnarstefnu. Nú hefur hins vegar komið í ljós, að þessi barátta beindist ekki gegn einangrunnarstefnu KFMLr, heldur var notuð til að hylja hana. Klíkan í kringum F. Baude hefur rekið yfir 40% félaganna og heilu deildirnar hafa verið hreinsaðar. Meðan þetta var ekki ljóst, áleit miðstjórn KSML, að rétt væri að "frysta" samböndin niður en slíta þeim ekki fyrr en ljóst væri, hver árangur skoðannabaráttunnar yrði innan KFMLr.

KFMLr hefur skaðað kommúnisku hreyfinguna á Íslandi.

Við stofnþing samtakanna tóku KSML upp vinstri-skoðanir og ranga pólitík frá KFMLr, t.d. afstöðu sína til verkalýðsfélaganna og ríkisvaldsins. Þessi afstaða kostaði samtökin mikinn álitshnekki meðal verkalýðsfjöldans og veldur enn vissri tortryggni. En síðast liðið sumar gerði KSML upp við þessar hugmyndir að fullu og þeir sem vörðu kenningar KFMLr voru reknir úr samtökunum eftir að sviksamleg klíkustarfsemi þeirra hafði verið afhjúpuð. Á annan hátt hefur KFMLr einnig unnið kommúnisku hreyfingunni á Íslandi ógagn, en um það segir í bréfi, sem Miðstjórn KSML sendi Miðstjórn KFMLr fyrir nokkru:

"Við umræður sem fulltrúar beggja samtakanna áttu í apríl 1973 reyndu talsmenn ykkar að þvinga fulltrúa okkar til að beygja sig undir pólitíska afstöðu KFMLr í ýmsum spurningum, m.a. afstöðuna til þróunarstigs íslenska auðvaldsins og stjórnlist kommúnista á Íslandi. Bæði fyrir og eftir þessar umræður studduð þið skipulagða klíku, sem hafði myndað sérstaka miðstjórn og vann gegn KSML af öllum kröftum. Þið fyrirskipuðuð agaaðgerðir gegn félögum okkar sem bjuggu í Svíþjóð um þetta leyti og störfuðu með samtökum ykkar, ef þeir studdu línu KSML. Þá studduð þið á allan hátt þá klíku sem vann að því að brjóta KSML niður, ýmist með því að birta greinar þeirra um Ísland, án þess að gefa KSML nokkru sinni tækifæri til að svara fyrir sig - þess í stað neituðuð þið að birta greinar okkar, hvað eftir annað hótuðuð þið að rjúfa sambandið við okkur ef við færum fram á birtingu þeirra aftur. Eða þá, að þið studduð klíkuna í Gautaborg við að gera bandalag við lítin hóp gagnbyltingasinna, sem klauf sig út úr KSML sl. sumar og réðist gegn kommúnismanum og talsmönnum hans í KSML - en þannig jukuð þið neðanjarðarstarfsemi ykkar á Íslandi. Við álítum þessa starfssemi vera fjandsamlega kommúnisku verkalýðshreyfingunni á Íslandi, og þó hún hafi beðið algjört skipbrot - sem ljóslega kom fram í algjörum vesaldómi skjólstæðinga ykkar á 1. mai í ár - hefði hún auðveldlega getað leitt til stórskaða fyrir kommúnisku hreyfinguna á Íslandi."

KFMLr eru hálftrotskísk klofningssamtök.

Í bréfi miðstjórnar KSML er einnig ítrekuð sú gagnrýni, sem við höfðum sent á starfshætti og afstöðu KFMLr fyrir rúmu ári síðan og bent á að brot KFMLr gegn kommúniskum starfsháttum séu grundvallarlegs eðlis. Þá segir ennfremur í bréfi miðstjórnar:

"Ennfremur álítum við, að KFMLr hafi sýnt sig vera talsmenn hálftrotskískrar æfintýrapólitíkur og skemmdarverkamenn innan sænsku kommúnistahreyfingarinnar, þar sem þið hafið klofið vináttusamtökin við sósíalísku löndin, Vietnam-nefndina í Svíþjóð, verkalýðsfélagaandstöðuna osfr."

Síðasta afrek Baude-klíkunnar var að krefjast skilyrðislausrar undirgefni allra félaga í KFMLr, með því að senda út bréf þar sem til var ætlast að félagarnir skrifuðu með egin hendi að þeir lytu Baude og miðstjórn hans í einu og öllu. Að öðrum kosti voru félagar, starfshópar og heilar deildir reknar orðalaust úr KFMLr.
Þá hafa KFMLr haldið áfram að vinna skemmdarverk á andheimsvaldabaráttunni og sett samtök sín ofar hagsmunum Vietnömsku alþýðunnar, þrátt fyrir yfirlýsingar um hið gagnstæða.
Í bréfi Miðstjórnar KSML segir enn fremur:

"Vegna framansagðra atriða, slítum við hér með öllu sambandi við KFMLr á flokksgrundvelli. Framkvæmdanefnd miðstjórnar KSML óskar ekki eftir að viðhalda þessu sambandi."

Trotsky og F. Baude - tveir á sama báti.

Lærdómarnir sem félagarnir verða að draga af þessu "sambandi" við KFMLr verða að koma fram í skilyrðislausu uppgjöri við leyfarnar af afstöðu hálftrotskísmans í röðum KSML. Við verðum að slíta tengsl okkar við einangrunnarhyggju og beina starfi okkar til verkalýðsfjöldans í ríkara mæli.

-/Miðstj. KSML

Leiðarinn er á ábyrgð miðstjórnar.

STÉTTABARÁTTAN 6. tbl. 4. árg.
11. júlí 1975
Útg. Kommúnistasamtökin m-l
Pósthólf 1357 Reykjavík
Sími: 27810
Ri tstj. og ábm.: Hjálmtýr Heiðdal.

Nútímaendurskoðunarstefnan er höfuðfjandmaður okkar!

Kínverska alþýðulýðveldið og Filippseyjar komu á stjórnmálasambandi fyrir skömmu. Samtímis sleit stjórn Marcosar á Filippseyjum stjórnmálasambandi við Formósu, sem einangraðist enn frekar á alþjóðavettvangi. Hér er um að ræða sigur fyrir utanríkispólitík kínverja og enn einn hornsteinn er lagður í samfylkingu þriðja heimsins gegn yfirgangi og kúgunarstefnu risaveldanna. Það er táknrænt fyrir nútíma endurskoðunarstefnu Alþýðubandalagsforystunnar, að Þjóðviljinn ræðst gegn kínverska alþýðulýðveldinu og sakar það um bandalag við bandarísku heimsvaldastefnuna vegna þessa atburðar og eins vegna afstöðu kínverja til Efnahagsbandalagsríkjanna. Þá sakar Þjóðviljinn "maóista" í Portúgal (MRPP eða Samtökin til endurreisnar öreigaflokksins) fyrir árásir þeirra á lýðræðið sem nýlega komst á aftur eftir fall fasismans, og fyllyrðir að kínverjar liggi að baki þessari afstöðu. Í heimsmálunum tekur Þjóðviljinn og Alþýðubandalagsforystan afstöðu fyrir Sovésku sósíalheimsvaldastefnuna og ver afturhaldssamar aðgerðir hennar í hvívetna.

Forkólfar AB saka kínverja um bandalag við bandarísku heimsvaldastefnuna og ljúga til um raunverulega afstöðu kínverja til portúgölsku byltingarinnar - allt í þeim tilgangi að hylja yfir landvinninga- og útþenslustefnu endurskoðunarsinnanna í Kreml. Í raun og veru tákna samskipti kínverja og Filippseyja og einangrun Formósu nýtt skref í átt að algerri einangrun og áhrifamissi bandarísku heimsvaldastefnunnar í Asíu. Stjórn Marcosar er vissulega afturhaldssöm, en það breytir engu um þá staðreynd, að aukið sjálfstæði Filippseyja merkir minnkandi tök bandaríkjanna þar í landi. Aukið efnahagslegt og pólitískt sjálfsforræði ríkjanna í þriðja heiminum sviptir heimsvaldastefnuna baklandi hennar, einangrar hana og veikir. Því er barátta jafnvel afturhaldssamra stjórna gegn áhrifum og kúgunarfjötrum heimsvaldastefnunnar og sósíalheimsvaldastefnunnar jákvæð og miklu framfarasinnaðri en stuðningur AB-forystunnar við íslenska einokunarauðvaldið. Hlutlægt séð er aukið sjálfsforræði ríkja þriðja heimsins þáttur í heimsbyltingu öreigastéttarinnar, jafnvel þótt stjórnir landanna séu langt frá því að vera byltingarsinnaðar og jafnvel afturhaldssamar. Stuðningur nútíma endurskoðunarsinna við "eigið" einokunarauðvald gegn þriðja heiminum og í þágu risaveldanna er hinsvegar gagnbyltingarsinnað.

Baráttan gegn risaveldunum er mikilvægasta baráttan í dag.

Efnahagsbandalagslöndin voru við styrjaldarlok undir kúgunarhæl bandarísku heimsvaldastefnunnar. En styrkur bandarísku heimsvaldasinnanna er ekki eilífur, honum tók fljótlega að hraka, samfara auknu sjálfstæði þeirra auðvaldsríkja sem höfðu lotið henni í Evrópu. Stofnun EBE var liður í að losa þá fjötra er bandaríska heimsvaldið hafði lagt á Evrópu eftir styrjöldina. Í dag einkennist þróun Evrópu af sívaxandi samkeppni risaveldanna tveggja, um hinháþróuðu og vélvæddu iðnaðarsvæði Evrópu. Samtímis samningaviðræðum um afvopnun og frið, efla bæði Sovétríkin og Banda ríkin hernaðarmátt sinn daglega. Sovétríkin hafa nýlega hafið smíði á flugvélamóðurskipum, en tilgangur slíkra skipa er einungis að flytja árásarflugvélar nær skotmarkinu og þess vegna eru þau alls ekki ætluð til varna, heldur til árása. Vígbúnaðarkapphlaup og efnahagsleg og pólitísk samkeppni risaveldanna um yfirráð yfir Evrópu ógna heimsfriðnum í dag. Þess vegna táknar aukið sjálfstæði EBE-ríkjanna og vaxandi samstaða gegn íhlutun risaveldanna minnkandi hættu á heimsstyrjöld. Þess vegna merkir stuðningur Alþýðulýðveldisins Kína við sjálfsákvörðunarrétt Evrópulandanna og rétt þeirra til að ráða málum sínum sjálf og án afskipta risaveldanna, stuðning við heimsfriðinn. Falskar kenningar nútíma endurskoðunarsinna um "friðsamlega sambúð" verða að lygum, þegar íhlutun Sovétríkjanna í málefni Tékkóslóvakíu 1968 og Póllands 1970 eru teknar til samanburðar. "Afvopnunarvilji" sósíalheimsvaldasinna verður að dauðum og ómerkum orðum, þegar tekið er tillit til sívaxandi hervæðingar sovéska hersins, byggingu langdrægra kjarnavopna, flugvélamóðurskipa og flotaæfinga sem miðast við innrás í Noreg og önnur ríki N-Evrópu. Andstaða AB-forystunnar gegn þjóðlegum sjálfsákvörðunarrétti EBE-landanna undir því yfirskyni að hann tákni aukin völd bandarísku heimsvaldastefnunnar, er í raun ekkert annað en stuðningur við útþenslustefnu Sovétríkjanna. Sjálfsforræði EBE-landanna merkir ekki einungis minnkandi ítök bandarísku heimsvaldastefnuunnar, heldur einnig minnkandi ítök sovésku sósíalheimsvaldastefnunnar og það er raunverulega orsökin fyrir því að Þjóðviljinn snýst gegn sjálfsákvörðunarrétti Evrópulanda.

Nútíma-endurskoðunarstefnan er helsti óvinur verkalýðsstéttarinnar

Fyrir 55 árum síðan sagði Lenín um hentistefnuna í röðum byltingarmanna, þegar hann skilgreindi II. Alþjóðasamband verkalýðsins: "Hentistefnan er höfuðóvinur okkar. Hentistefnan í forvígi verkalýðshreyfingarinnar er ekki sósíalismi verkalýðsins heldur sósíalismi borgaranna. Reynslan hefur sýnt, að þeir stjórnmálamenn úr röðum verkalýðshreyfingarinnar, sem aðhyllast hentistefnu, eru betri forsvarsmenn borgarastéttarinnar en borgarastéttin sjálf. Borgarastéttin gæti ekki haldið velli, ef hún hefði ekki stjórn verkalýðsins í höndum sér". Þessi skilgreining Leníns á svikurum í stjórn II. Alþjóðasambandsins gildir fyllilega um nútíma-endurskoðunarstefnuna og flokk hennar hér á landi í dag. Íslenska einokunarauðvaldið gæti ekki haldið velli, ef það hefði ekki stjórn verkalýðshreyfingarinnar í hendi sér og Alþýðubandalagið er tækið sem gerir því þetta fært. Áhrif AB-forystuklíkunnar innan fagfélaganna og ítök þeirra meðal verkalýðsins í pólitískum málum, klafabindur hann við borgaralega þingræðið og heldur honum frá baráttunni - ekki einasta byltingarbaráttunni heldur jafnvel einnig baráttu fyrir stundahagsmunum sínum, kaupi, kjörum osfrv. Stuðningur AB-forystunnar við sovésku sósíalheimsvaldastefnuna er ekki nein undantekning frá almennri pólitískri línu hennar, í vandamálum íslensku verkalýðshreyfingarinnar snýst hún einnig á sveif með auðvaldinu og gegn byltingarhreyfingunni.

Svik nútíma-endurskoðunarstefnunnar við heimshreyfingu verkalýðsins og þjóðfrelsisbaráttu nýlendnanna gerir þörfina á nýjum kommúnistaflokki að knýjandi nauðsyn, Umfram allt verða íslenskir marxistar-lenínistar að hefja baráttu fyrir sköpun kommúnisks flokks sem sameinar alla íslenska kommúnista í eitt og gerir þá þar með hæfari til að berjast gegn borgaralegum áhrifum í líki AB-forystunnar, innan raða verkalýðshreyfingarinnar. Án sameiningar íslenskra marxista-lenínista í einn kommúnistaflokk, er sigur yfir nútíma-endurskoðunarstefnunni óhugsandi. Flokksstofnun er aðkallandi og knýjandi verkefni og smávægilegar deilur um taktísk atriði og mismunur á skilgreiningum í einstaka spurninum má ekki hindra sameiningu í kommúnistaflokk.

10/7

Hafið samband við KSML

Eskifjörður: Umboðsmaður er Emil Bóason, Hátúni, sími: 6138.

Hafnarfjörður: Fulltrúi KSML er Fjóla Rögnvaldsdóttir, Vitastíg 3.

Hellissandur: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Sigfús Almarsson, Skólabraut 10.

Ísafjörður: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Agnar Hauksson, Tangagötu 20, sími: 3651.

Neskaupsstaður: Stuðningsdeild KSML, Pétur Ridgewell, Miðhúsum.

Ólafsvík: Stuðningsdeild KSML, Matthías Sæmundsson, Hjarðartúni 10.

Sauðárkrókur: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Einar Helgason, Víðigrund 6 (þriðja hæð).

Siglufjörður: Söluturninn, Aðalgötu er með umboðssölu fyrir Stéttabaráttuna og Rauða fánann.

Stykkishólmur: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Ólafur Þ. Jónsson, Ás.

Suðurnes: Stuðningsdeild KSML, Jónas H. Jónsson, Holtsgötu 26, Njarðvík. Sími: 2641.

BREYTT HEIMILISFÖNG:

Akureyri: Stuðningsdeild KSML, Guðvarður M. Gunnlaugsson, Helgamagrastræti 23, sími: 23673/ pósthólf 650, Akureyri.

Húsavík: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Þórarinn Ólafsson, Sólbrekku 5.

Reykjavík: KSML, Lindargötu 15, eða pósthólf 1357, sími: 27810.

NÝIR UMBOÐSMENN:

Egilsstaðir: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Stefán Jóhannsson, Bjarkarhlíð 6.

Vestmannaeyjar: Umboðsmaður fyrir útgáfuefni KSML er Guðrún Garðarsdóttir, Þorlaugsgerði, Vestmannaeyjum.

Söngbók verkalýðsins

Nú er í þann mund að koma út á vegum Verkalýðsforlagsins söngbók er inniheldur um 40 nýja og gamla verkalýðssöngva. Með flestum söngvunum eru sýndar nótur og gítargrip. Bókina er hægt að panta frá Rauðu Stjörnunni. Verð enn óákveðið.

SMÁAUGLÝSINGAR

ÍBÚÐ ÓSKAST.
Ung barnlaus hjón óska eftir að taka á leigu tveggja herbergja íbúð á viðráðanlegu verði, sem fyrst. Vinsaml. hringið í síma 34365.

Framhald af forsíðu

Kjaraskerðingin

á mánuði, en þá hefði kaupmátturinn líka verið orðin svipaður og við samninga síðastliðins árs.
Krafa ASÍ; 38% á 6. texta Dagsbrúnar og síðan sömu krónutöluhækkun þar fyrir ofan, var því allt of lág til að vinna upp kjaraskerðinguna. Þessi krafa auk vísitölutryggingarinnar á laun hefði þó orðið nokkur kjarabót, ef hún hefði náðst öll fram. Sökum þessara miklu kjaraskerðinga og einnig vegna þvingunarlaga ríkisvaldsins, sem nota átti í kjaradeilu starfsmanna í ríkisverksmiðjunum, töldu flestir að nú yrði gengið hart fram í því að ná fram þessum kröfum. En þvingunarlögin voru brotin á bak aftur með samræmdum aðgerðum af hálfu félaganna. Það hefði því mátt ætla að þessi átök starfsmanna í ríkisverksmiðjunum hefðu aðeins verið forleikurinn af aðalátökunum. ASÍ forystan og þjóðviljinn kepptust líka við að gefa stórorðar yfirlýsingar um að átök væru óumflýjanleg til að ná fram þeim kröfum sem verkalýðshreyfingin hafði sett fram. En útkoman var í öfugu hlutfalli við yfirlýsingarnar. Það kom í ljós að ekki hafði orðið nein grundvallarbreyting á verkalýðsforystunni. Hún var aðeins nokkuð sjálfumglaðari og meira á lofti nú en í tíð "vinstristjórnarinnar", en var jafn íhaldsöm og framtakslaus og áður. Hún hafði engu gleymt, en heldur ekkert lært. Hin "hörðu átök" leystust upp, verkföllunum var aflýst. Samið var um tæpan þriðjung af því sem farið hafði verið fram á í upphafi(um 11% kauphækkun). Öðrum sérkröfum var sleppt eða skornar niður í það að skipta engu máli. Þetta dæmalausa samkomulag knúði forystan í gegn í félögunum með venjulegum aðferðum eins og menn muna. Nú spyrja menn sjálfa sig hvernig staðið getur á því að þegar verðbólgan á síðustu 12 mánuðum er tæp 48% að þá skuli vera samið um 11% kauphækkun og dagvinnan ein hrekkur enganvegin fyrir lífsnauðsynjum. Við getum vissulega fundið ástæðuna fyrir þessu ef við skygnumst aðeins á bakvið yfirlýsingar forystunnar og á hreyfinguna sjálfa. Þá sjáum við að þessi fyrrum öfluga hreyfing hefur ekki aðeins týnt niður öllum hugsjónum og baráttumarkmiðum sínum heldur hefur hún einnig öðlast nýjan fjandmann innan eigin raða; verkalýðsforystuna. Hér fyrr á árum sköpuðu aðstæðurnar og virk þátttaka fjöldans baráttunni farveg og hæfa foringja. Baráttan stóð um hagsmuni verkalýðsins í baráttunni við arðræningjana. Nú eru flestir foringjar verkalýðsfélaganna búnir að selja sínar fyrri hugsjónir, hafi þeir einhverntíma haft þær, fyrir vellaunaðar stöður í ríkisvaldinu eða aðra vel launaða bittlinga. Að verkalýðsforystan hefur þannig gengið borgurunum á hönd á þó sérstaklega við um forystunaí Reykjavík og nágrenni. Þar sitja flestir hinna steinrunnu, hugsjónasnauðu og íhaldsömu verkalýðsforingjar, sem eru staðráðnir í að hamla gegn hverskonar hreyfingum sem gætu á einhvern hátt sett bittlingastöður þeirra í hættu. Það er því ekki einkennilegt að þessir sjálfumglöðu riddarar íslenskrar verkalýðshreyfingar snúist hart gegn allri gagnrýni sem beinist gegn þeirra heilagleika. Gegn slíku beita þeir fullri hörku og ef félagsmenn segja ekki já við öllu geta þeir átt á hættu að vera jafnvel reknir (t.d. var andstaðan gegn forystunni í Einingu á Akureyri rekin að stórum hluta), en þessum aðferðum beittu kratarnir líka á þriðja áratugnum gegn þeirratíma baráttufúsum verkamönnum. Kratarnir okkar nú eru í litlu frábrugnir svikurunum fyrr á árum eða íkringum 1930, og þeir beita sömu eða svipuðum baráttuaðferðum. Annarsvegar skríða þeir í duftið fyrir auðvaldinu, en beita hins vegar hörku gegn verkalýðnum. Á fundum með VSÍ eru þeir tunguliprar og vingjarnlegar undirsátur, en á verkalýðsfélagsfunum remba þeir sig eins og montnir hanar. Þar eru það þeir sem valdið og vitið hafa, þessir sjálfumglöðu foringjar sem eru sú fimmta herdeild sem kemur í veg fyrir alla baráttu verkalýðsfélaganna í dag.

Sú afstaða, sem KSML hefur sett fram er því augljóslega rétt, til leiðsagnar fyrir starfið innan verkalýðsfélaganna. Það verður að losna við forystuna, því það er hún sem hamlar gegn því að nokkur árangur náist og að hreyfingin eignist aftur hugsjón og markmið. Til að þetta takist verðum við að skipuleggja andstöðuna sem nú þegar er fyrir hendi. Í hverju félagi verður að koma upp samhæfðum baráttuhóp sem hefur það markmið að endurreisa verkalýðsfélögin sem virk og raunveruleg baráttutæki verkalýðsins með það að markmiði að binda endi á kjaraskerðingar, vinnuþrælkun og atvinnuleysi. -/GA.

NÝTT HÚSNÆÐI!

Reykjavíkurdeild KSML hefur tekið á leigu nýtt húsnæði, sem hún opnar innan skamms. Það er að Lindargötu 15.
Þar verður til húsa skrifstofa deildarinnar og bókaverslunin Rauða Stjarnan, Opnunartími skrifstofu deildarinnar er ekki enn ákveðinn, en verður auglýstur síðar.
Bókabúðin Rauða Stjarnan verður opnuð innan skamms. Fyrirhugað er að opna kaffisölu í bókabúðinni, þar sem fólk getur fengið kaffi gegn hóflegu verði og lesið erlend og innlend blöð og tímarit, sem þar munu liggja frammi.
Daglegur opnunartími Rauðu Stjörnunnar verður frá kl. 14-19, en vegna viðgera á húsnæðinu, er ekki mögulegt að opna fyrr en síðast í þessum mánuði.
Nánar auglýst síðar.
Frá deildarstjórn Reykjavíkurdeildar.

Sumarmót KSML

Undirbúningur sumarmótsins er nú í fullum gangi. Nauðsynlegt er fyrir sumarmótsnefnd að þátttakendur tilkynni sig sem fyrst, helst fyrir miðjan júlí, bréflega eða símleiðis, svo hægt sé að áætla sem nákvæmlegast hversu margir munu koma. Hægt er að tilkynna þátttöku í síma: 27810 milli kl. 14 og 18 frá mánudegi til föstudags. Og bréflega til: Sumarmótsnefnd KSML pósthólf 1357, Reykjavík. Allir félagar, stuðningsmenn og aðrir sem áhuga hafa á þátttöku eru velkomnir og hvattir til að taka með sér vini og kunningja. Auk skemmtidagskrár, íþróttaiðkana, gönguferða og annars þ.h. verður rætt um fjöldastarfið og flokksbygginguna á Íslandi. Gefið hefur verið út sérstakt námsefni varðandi þessi mál, og geta þeir sem þess æskja fengið það sent.

STYÐJIÐ UPPBYGGINGU KOMMÚNISTAFLOKKSINS
Gefið í baráttusjóð KSML
Póstgíró 42000

Gerist áskrifendur að STÉTTABARÁTTUNNI

Nýi Verkamaðurinn 3.tbl. komið út

Áskrift kostar aðeins 300 kr. yfir árið. Sendið beiðni í pósthólf 650 eða til Rauðu stjörnunnar.
Fylgist með atburðum á Norðurlandi lesið Nýja Verkamanninn.

Nýi verkamaðurinn

pósthólf 650, Akureyri.

AÐALFUNDUR MAÍ

Aðalfundur MAÍ - Menningartengsla Albaníu og Íslands - var haldinn 14. júní s.l. Sú stjórn, sem tók við í fyrra, var að mestu endurkjörin, en hana skipa: Sigurður Jón Ólafsson, formaður, Ari Trausti Guðmundsson, Hjálmtýr Heiðdal, Gylfi Már Guðjónsson og Haukur Arnþórsson.

MAÍ hélt nokkra félagsfundi s.l. vetur, en hæst bar alm. fund í Lindarbæ í tilefni 30 ára afmælis Alþýðulýðveldisins Albaníu. Stjórn MAÍ hyggur á auknu starfsemi félagsins næsta vetur, m.a. útgáfustarfsemi og hefur í því sambandi verið sett á laggirnar sérstök útgáfunefnd.

Nýtt vinstrisinnað forlag

Stéttabaráttunni hefur borist fréttatilkynning frá nýstofnuðu forlagi, Októberforlaginu. Í fréttatilkynningunni segir m.a. "Forlagið(...) hefur að markmiði útgáfu sósíalískra fræðirita, alþýðubókmennta og annars róttæks efnis." Ennfremur er getið nokkurra rita sem forlagið hyggst gefa út, þar á meðal eru ljóð Ho Chi Minhs úr fangelsisdvöl hans og bók Jan Myrdals um þróunina í Kína. Stéttabaráttan mun fjalla nánar um útgáfuefni forlagsins eftir því sem það birtist.

Um málefni iðnnema

BARÁTTU ER ÞÖRF

Málefni iðnnema hafa verulega orðið útundan í skrifum framsækinna manna í "rauðu pressunni" á íslandi. Þessum greinarstúfi er ætlað að fylla þar upp í.
Í iðnnemafélögum og blöðum þess fer sú umræða fram, sem fram fer um málefni iðnnemanna. Þar hefur t.d. verið mikið rætt um brýna þörf iðnnema á verkfallsrétti.

Iðnnemar eru lægst launaðir af illa launaðri alþýðu þessa lands og það, sem meira er, þeir eru nær réttlausir í kjarabaráttu sinni.

Í gildi eru lög um iðnnám, sem lögfesta arðrán og kúgun á iðnnemum og til þess ætluð að miklu leyti, að hindra að við iðnnemar getum beitt samtakamætti okkar til bættra kjara. Það fyrsta, sem iðnnemi verður að vita, áður en út í baráttuna fer, er að með samvinnu við auðvaldið fær hann engu áorkað, að í sölum Alþingis verður barátta íslensks verkalýðs ekki háð, eða til lykta leidd. Okkur ætti að vera orðið ljóst, að baráttu okkar verðum við sjálfir að heyja undir eigin forystu, í stéttar-, eða iðnnemafélögum og á vinnustöðum, í návígi við féndur okkar, atvinnurekendur.

Mjög algengt er að meistarar notfæri sér iðnnema, sem ódýrara vinnuafl en gengur og gerist. Við erum á lægra kaupi en aðrir hópar verkalýðsins og er það hugsað þannig, að við skilum ekki jafn miklum afköstum. og aðrir, heldur fari mikill hluti vinnunnar í æfingar og þ.u.l.

Kennslu vanrækja svo allir meistarar á landinu, en krefjast þess af okkur, að við skilum af okkur jafn miklum afköstum og annað verkafólk. Þannig er arðránið á iðnnemum stórum meira en á öðru verkafólki. Mikið er því um að stóriðnrekendur taki fjöldann allan af iðnnemum og auki þannig hið ódýra vinnuafl sitt og gróðahlutfall sitt. Skýr lagaákvæði eru um að ákveðinn fjöldi faglærðra manna verði að vera á hvern iðnnema. Þessi lög eru ekkert annað en pappírsplagg í augum atvinnurekenda. Hið ódýra vinnuafl iðnnema er því óspart notað til mjög fjarskyldra starfa náminu. Bein afleiðing af þessu er léleg kennsla, eða þá ef til vill alls engin.
Allt þetta vita iðnnemar, en vaninn hefur myndað skel utan um réttlætistilfinninguna.
Þeim finnst að þessi tími illa launaðra námsára sé óhjákvæmilegur og nauðsynlegur hreinsunareldur.
Eina vopn iðnnema gegn misréttinu og kúguninni er samtakamáttur og barátta.

Verkfall er það vopn, sem verkalýðsstéttin hefur gagnvart féndum sínum. Verkfallsrétt hafa iðnnemar ekki, og þó þeir hefðu hann, væri verkfall iðnnema einnig vonlaust. Atvinnurekendur mundu svelta okkur í slíku verkfalli á örskömmum tíma.

Verkfall okkar iðnnema getur því aðeins borið árangur, að við hlið okkar standi sveinar. Það er til fordæmi fyrir slíku verkfalli þegar járniðnnemar fóru í verkfall um haustið 1932. Sveinar tóku þátt í því og náðust fram miklar kjarabætur til handa iðnnemum. Segir frá þessu verkfalli í Rauða fánanum (útg. Samband ungra kommúnista) í desemberheftinu 1932. Það má skjóta því hér inn, að Rauði fáninn var mjög iðinn við að taka fyrir málefni iðnnema.

Það hefur verið mér mikið umhugsunarefni, hvort rétt sé að iðnnemar séu einungis í "iðnnemafélögum", en ekki einnig í viðkomandi stéttarfélagi. Krafa okkar hlyti þá að vera að við fengjum skilyrðislausan tilverurétt í fagfélögunum með fullt málfrelsi og atkvæðarétt. Barátta okkar ein sér er máttlaus, ef ekki kemur til samstaða frá sveinum. Beint hlýtur þá að liggja við að við fáum að starfa með fullum rétti í stéttarfélögunum. En þá leitar á hugann mikilvæg spurning. Flest verkalýðsfélög á Íslandi eru orðin máttlaus tæki fyrir hagsmunabaráttu verkalýðsins, þar sem ASÍ hefur með sínu ógnarvaldi tekið yfir nær allan samningsrétt félaganna—og öll vitum við um hörmulega svika-og stéttasamvinnustefnu ASÍ-forystunnar.
Það er ekki eftirsóknarvert að ganga inn í þessa svikamillu, en þó megum við ekki gefast upp þó móti blási um sinn. Verkefni hvers framsækins iðnnema hlýtur að vera að gera þessi félög að baráttutækjum stéttar sinnar.

Iðnnemar, ótal margar eru þær svívirðingar, sem þörf er á að leiða fram í dagsljósið. Þessi gein var ætluð sem upphaf að umræðu um iðnnema, stöðu þeirra og kjör.
Öfl hins rotnandi auðvaldsskipulags sameinast í að arðræna og kúga okkur undir ok þrældóms og vankunnáttu.

BARÁTTU ER ÞÖRF.

-/GM, prentnemi.

MOLAR AÐ NORÐAN

"Umræðum lokið."

Samningar VSÍ-ASÍ voru samþykktir á fundi í Verkalýðsfélaginu Einingu 14/6 með 77 atkvæðum gegn 22.

Athyglisvert var, hvað margir voru á móti, því yfirleitt runnu samningarnir í gegnum félögin mótatkvæðalaust.

Það vakti reiði og furðu margra á fundinum, að þegar fáeinir höfðu talað, þá stóð Þorsteinn Jónatansson, ritari félagsins, upp og sagði, að hér með væri umræðum lokið og gengið væri til atkvæða. Fjölmargir voru að búa sig undir að tala.

Þetta er lýðræði kratanna.

Hótuðu...

Jón Ásgeirsson upplýsti það á fundi í BSL, að þegar tilboðið fræga kom til níumannanefndarinnar, sem olli því að verkföllum var frestað, þá hefði það verið lagt fyrir baknefndina.

Einhver urgur var í baknefndarmönnum út í þetta tilboð, en þá sagði níumannanefndin, að ef þeir ekki samþykktu þetta, á mundu þeir senda þetta í félögin og pressa það í gegn þar. Á þetta hættu baknefndarmenn ekki af ótta við að missa andlit sín sem foringjar.

Reknir...

Þá má geta þess, þó nokkuð sé um liðið, að vinstri-andstöðuarmurinn frá síðustu stjórnarkosningum var svo að segja rekinn úr félaginu í heilu lagi.

Hafa þeir Jón Helgason og Þorsteinn haldið að þar með gætu þeir brallað í friði, en þar skjátlast þeim. Svik sín geta þeir aldrei falið, þó þeir reki menn úr félaginu sem haldið hafa uppi andstöðu.

-/GM

Barátta vinnandi alþýðu ræður úrslitum

BSL á Akureyri-svar við öfugþróun

Hlutverk Baráttusamtaka launafólks er skilgreint í stefnuplaggi samtakanna: "...að sameina og skipuleggja í samtök andstæðinga stéttasamvinnustefnunnar meðal félagsmanna stéttarfélaga á Akureyri og aðra fylgjendur baráttustefnu í verkalýðsmálum." Hver sá launamaður eða skólanemi, sem samþykkir stefnu BSL getur gerst félagi.

Síðustu árin hefur átt sér stað gífurleg öfugþróun í íslenskum verkalýðsmálum og þá ekki hvað síst í Verkalýðsfélaginu Einingu á Akureyri. Stofnun BSL er því ekkert annað en svar við þeirri óheillavænlegu þróun íslenskrar verkalýðshreyfingar, en markmið BSL er að endurreisa stéttarfélögin sem baráttutæki verkafólks á starfssvæði BSL, jafnframt því að stuðla þá um leið að endurreisn verkalýðshreyfingarinnar á landinu. Til að þetta megi gerast, verða tvö atriði að koma til sögunnar: Stéttarþroski verkalýðsins þarf að aukast verulega, þannig að mögulegt sé að framkvæma baráttustefnu í reynd og afhjúpa og setja af erindreka atvinnurekenda í verkalýðshreyfingunni.

Jón Ásgeirsson

Starfsvettvangur BSL er í dag tvískiptur. Í fyrsta lagi setja samtökin sér að knýja sem mesta umræðu inn í stéttarfélögin og í öðru lagi að skipuleggja á hlið við félögin fjöldabaráttu gegn vaxandi kaupráns- og skattaárásum atvinnurekenda og ríkisvalds þeirra.

Frá útifundi á vegum BSL

BSL hafa haldið nokkra opna verkalýðsfundi og marga liðsfundi. Þau hafa gefið út nokkur dreifibréf og frá og með síðasta bréfi mun það heita ÁFRAM. Í kringum 1. maí var starf BSL sérlega öflugt og voru gefin út nokkur dreifibréf og plakat.

Ein krafa BSL er: Samningana heim í landshlutana og félögin - opnar samningaviðræður

ASÍ semur við atvinnurekendur fyrir luktum dyrum í Reykjavík og stendur síðan upp, þegar ljóst er hvert stefnir og segir við verkafólk: "Þetta eru ykkar kröfur!" Ekkert er gert til að gera hinn almenna félagsmann virkan í kjarabaráttunni. Gegn þessu hefur BSL barist og styður því þá framfaraviðleitni, sem AN hefur sýnt af sér.

Verkafólk og vinnandi alþýða á Akureyri! Hefjið starf í BSL og takið þátt í skipulagðri baráttu gegn svikulli verkalýðsforystu!

-/GM

Nokkrir starfshópar eru starfandi í BSL, sérstaklega fyrir aðgerðir. Hóparnir skipta með sér verkum, þannig að t.d. einn tekur fyrir að komast niður á grundvöll, sem allir aðiljar geta sæst á, annar um verklega framkvæmd o.s.frv.

Síðustu aðgerðir BSL voru 8. júní, en þá stóðu þau fyrir útifundi á Ráðhústorgi. Á fundinum voru þegar flest var um hundrað manns. Þar fluttu ávörp: Óskar Garibaldason frá Siglufirði, Jakobína Sigurðardóttir úr Mývatnssveit og Jón Ásgeirsson, form. Alþýðusambands Norðurlands (AN). Þá voru sungnir söngvar og lesin ljóð.

Aðstaða AN er mjög erfið þar sem stærsta og mikilvægasta félagið, Eining á Akureyri, rauf samstöðuna ásamt Fram á Sauðárkróki. Báðum þessum félögum er stjórnað af hægri krötum með alls kyns bolabrögðum.

AN náði fram ýmsum mikilvægum málum í samningunum, s.s. fyrir hafnarverkamenn. Forystumönnum Einingar og Fram, þeim Jóni Helgasyni og Jóni Karlssyni, mun eflaust vefjast tunga um tönn, þegar hafnarverkamenn á Akureyri og Sauðárkróki krefja þá svara fyrir því, af hverju þeir séu á lægra kaupi en stéttarbræður þeirra annars staðar á Norðurlandi.

AN hafði við þrjá andstæðinga að glíma í sinni baráttu: ASÍ, VSÍ og ríkisvaldið.

Það hefur sýnt sig, að kjör verkafólks verða á engan hátt bætt, ef ekki fylgir hörð barátta þess. Samstaða og barátta er okkar eina vopn, og ASÍ rauf þessa samstöðu. Óvinur verkalýðsins lýsir sér því sem þríhöfða þurs. Sá baráttuhugur sem leynist í brjósti íslenskrar alþýðu er eina vopnið, sem fellt getur þennan þurs.

-/GM, Akureyri

Hver ógnar lýðræðinu?

Að undanförnu hafa farið fram umræður í málgögnum Sjálfstæðisflokksins um það að lýðræðinu sem hér ríkir sé hætta búin af þeirri efnahagslegu ringulreið sem nú er. Talsmenn flokksins, t.d. Ragnheiður Helgadóttir í setningarræðu Norðurlandaráðs, hafa einnig rætt þessa hættu sem blasir við lýðræðisskipulaginu. En hvert er raunverulegt inntak þessa málflutnings - og hver er tilgangurinn?

Á sama tíma og krepputeikn efnahagslífs auðvaldslandanna hrannast upp hefst umræða um að lýðræðinu sé hætta búin af efnahagsglundroðanum - í málgögnum íhaldsins hérlendis. Við skulum rétt vitna í Morgunblaðið til þess að heyra tóninn:

"Í sambandi við þá alþjóðlegu efnahagskreppu, sem nú virðist vera skollin á, hafa menn velt því fyrir sér, hversu lengi lýðræðislegir stjórnarhættir geti haldist í ringulreið óðaverðbólgunnar. (...) Reynslan sýnir vissulega, að lýðræðinu er hætta búin, þegar efnahagsleg óstjórn ríkir" (Rvíkurbréf, 6.10. '74).

Samkvæmt útlistunum Morgunblaðsins stafar lýðræðinu hætta frá vinstri, þ.e. frá sósíalistum - en sjálft sig telur Morgunblaðið vera fremsta talsmann lýðræðisins að vonum.

En ef málin eru skoðuð í sínu rétta samhengi kemur í ljós að það borgaralega lýðræði sem hér ríkir er í dag í hættu frá hægri öflunum sem vega að því ótt og títt. Það eru ekki aðeins orð sem geta sannað þetta - fyrst og fremst eru það aðgerðirnar sem afhjúpa, að það eru afturhaldsöflin sem vilja svipta alþýðuna þeim lýðréttindum sem hún býr nú við.
Í því sambandi má nefna sem dæmi hvernig nú á að stöðva allan málflutning í opinberum fjölmiðlum sem reynst gæti borgarastéttinni skeinuhættur. Fyrrverandi útvarpsráð, sem starfaði samkvæmt útvarpslögum sjálfrar borgarastéttarinnar, var sett af til að fyrirbyggja að sjónarmið sem afhjúpa rotnun auðvaldsins kæmu frekar fram í útvarpi.

Annað dæmi er sú staðreynd að ríkisstjórnin hefur svipt verkalýðshreyfinguna frjálsum samningsrétti með því að beita lögum til að rifta gerðum samningum. Einnig má benda á þær fyrirætlanir borgarastéttarinnar að takmarka með nýrri vinnulöggjöf enn frekar réttindi verkalýðshreyfingarinnar. Minna má á þær ofsóknir sem Morgunblaðið sjálft ástundar gegn þeim sem hafa aðrar skoðanir en því eru þóknanlegar - t.d. hvernig blaðið réðst gegn kvikmyndinni "Fiskur undir steini," tæplega er það lýðræðinu til framdráttar að reyna að útiloka aðrar skoðanir en sínar eigin. Orð Guðmundar H. Garðarssonar á Alþingi um að ekki megi koma fram sósíalískur boðskapur í opinberum fjölmiðlum er einnig árás á skoðanafrelsi.
Allt þetta sýnir að borgaralega lýðræðið er ekki ætlað fyrir verkalýðinn heldur þjónar það aðeins sem dula yfir alræði borgarastéttarinnar - og nú þegar framundan eru harðnandi stéttaátök koma talsmenn borgarastéttarinnar fram með þann boðskap að lýðræðinu sé hætta búin í kreppunni. Þetta er í rauninni hótun gagnvart verkalýðnum - ef hann hefur sig ekki hægan og lætur arðræna sig mótþróalaust, lætur reka sig úr vinnu mótþróalaust, þá verði hann sviptur þeim lýðréttindum sem hann býr nú við.

Og svona í lokin má minna á þær hugrenningar sem hafa birst í Morgunblaðinu og Vísi (Gunnar Guðbjartsson og Dagrún Kristjánsdóttir) sem í engu eru frábrugðnar hugmyndum gömlu nasistanna á fjórða áratugnum - mannanna sem flestir fundu sér skjól í Sjálfstæðisflokknum eftir að þeirra eigin fley beið skipbrot.

-/hh

AFSKRIFTIR-TÆKI TIL SKATTSVIKA
SKATTFRJÁLSIR AUÐMENN

"Öxlum byrðarnar í sameiningu", segir Geir Hallgrímsson. Þannig kemst atvinnurekandinn Geir að orði, og þá mætti ætla að hann sýndi verðugt fordæmi. En ekki er allt gull sem glóir. Ef við lítum á skattaskrá Reykjavíkur kemur í ljós, að fyrirtæki hans H. Hallgrímsson og co greiðir ekki eyri í tekjuskatt. Það
Það sama má segja um 240 önnur stórfyrirtæki í Reykjavík. Hálft þriðja hundrað fyrirtækja, sem höfðu yfir 10 miljarða króna veltu 1973, greiða ekki eyri í tekjuskatt 1974. Slík er frammistaða þeirra stéttasamvinnupostula, sem undanfarið hafa stóraukið skattaálögurnar á verkalýðsstéttina.

Ef áætluð skipting skatta og tolla á yfirstandandi ári er athuguð, fáum við út "furðulegar" tölur. Samkvæmt þeim nemur tekjuskattur einstaklinga (þ.e. launavinnumanna, því atvinnurekendur greiða fæstir tekjuskatt) 6 miljörðum ; tollar nema 12 miljörðum og söluskattur 18 miljörðum. Samtals eru því beinir og óbeinir skattar á alþýðuna 36 miljarðar. En hins vegar er áætlaður tekjuskattur á ýmiss konar félög og fyrirtæki aðeins 700 miljónir! !

Þessar tölur þurfa verkamenn ekki að undrast, því skattalögin eru ekki gerð í þeirra þágu, fremur en önnur lög borgaranna. Geir Hallgrímsson og hans nótar halda um stjórnvölinn og þeir samræma lögin sínum efnahagsmunum. Lög auðvaldsstéttarinnar eru kúgunartæki gegn vinnandi alþýðu. Þessar staðreyndir verða æ fleirum ljósar, einmitt nú, þegar ráðstafanir ríkisvaldsins fækka sífellt krónunum í launaumslögum launafólks.

Og menn skulu ekki ætla, að þetta skattleysi auðfurstanna sé "lögbrot"; þetta sé viðfangsefni skattalögreglunnar. Því fer fjarri, þeir fara nákvæmlega eftir sínum eigin lögum. Ein helsta leiðin, sem auðmennirnir nota til að svíkja undan skatti, er afskriftaleiðin. Fyrirtækjum er heimilt að bókfæra 31,5% af stofnkostnaði sínum sem afskriftir á einu ári. Með aðgerðum Viðreisnarstjórnarinnar alræmdu og aðgerðaleysi "vinstri" stjórnarinnar, var þessi leið auðvelduð fyrir auðvaldið í landinu. Við skulum taka eitt dæmi til skýringar á þessu: Útgerðarmenn kvarta ósjaldan yfir rekstrarörðugleikum og tapi og sérstaklega undanfarið hafa harmakvein þeirra verið hávær. Hálf lætur þessi grátkór hjáróma í eyrum, ef við skyggnumst aðeins bak við tjöldin og í skattalögin.
Segjum að útgerðarmaður kaupi sér togara, sem kostar 300 miljónir. Vegna afskriftanna má hagnaður af rekstri slíks skips nema 94,5 miljónum á ári (31,5% af 300 m.) án þess að nokkur gróði komi fram í bókhaldsreikningum, og þar með án þess að nokkrir skattar séu greiddir.

Á 4 árum gerir hinn skattfrjálsi gróði 378 miljónir króna. Þá getur útgerðarmaðurinn selt skipið fyrir miklu hærri upphæð en kaupverðinu nam, án þess að söluhagnaðurinn komi til skatts.
Gróðinn er 0 í bókhaldi, en samt getur auðsöfnun útgerðarkapítalistans numið um 100 milljónum á ári, aðeins út á einn togara.

Það er ekki að ófyrirsynju að Einar ríki sagði hérna á árunum, að ef menn vildu losna við skatta, þá gerðust þeir útgerðarmenn!!

MVS.

Endurskoðunarstefna Alþýðubandalagsins hefur rutt brautina fyrir trotskyismann

Alþýðubandalagið er flokkur nútíma endurskoðunarstefnu

Hér á landi er það Fylkingin sem hefur nú tekið upp stefnu 4. alþjóðasambands trotskyista - að vísu hefur Fylkingin ekki gengið skrefið til fulls með inngöngu í þetta alþjóðasamband, en flogið hefur fyrir að það skref verði tekið nú í sumar að lokinni endanlegri yfirtöku trotskyistanna á Fylkingunni. Sú staðreynd að Fylkingin hafi svo auðveldlega verið innbyrt af trotskyistunum, á sér ekki eingöngu orsakir í fræðilegum og pólitískum reikanda Fylkingarinnar sjálfrar. Veigamesti þátturinn er sá að Alþýðubandalagið og endurskoðunarstefna þess hafa fært trotskyistunum þessi fyrrverandi ungliðasamtök Sósíalistaflokksins "á silfurfati" með þeim andsósíalíska áróðri sem Alþýðubandalagið (Þjóðviljinn-Réttur) hefur stundað gegnum árin. Andstaðan við marxismann-lenínismann er það sem trotskyisminn nærist á og Alþýðubandalagið hefur veitt ríkulega á garðann af því fóðri.

Krúsjoff, Trotsky og Hjalti Kristgeirsson - þessir menn eru sameinaðir í hatri á sósíalismanum. Allir hafa þeir kennt sig við sósíalismann, en öll verk þeirra hafa verið andstæð honum.

"And-Stalínisminn"

Undir yfirskyni "afstalíniseringar" hófu liðhlauparnir í sovéska kommúnistaflokknum allsherjar endurskoðun á byltingarkenningum marxismans-lenínismans, þeir boðuðu fráhvarf frá sósíalismanum eins og hann var framkvæmdur á tíma Leníns og Stalíns, þeir réðust gegn alræði öreiganna og leystu það upp, þeir hófu skemmdarstarfsemi gegn uppbyggingu sósíalismans í Kína og Albaníu. "And-stalínisminn" er eitt helsta kennimerki trotskyista, og því lágu leiðir þeirra saman við liðhlaupana undir forystu Krúsjéffs. Við svik nútímaendurskoðunarsinnanna náði trotskyisminn andanum á nýjan leik. (9. heimsþing Alþjóðasambands trotskyista 1969 lýsti því yfir að það þing væri haldið á mestu uppgangstíma trotskyísku hreyfingarinnar allt frá þeim tíma er Trotsky stofnaði 4. Alþjóðasambandið) Alþýðubandalagið hefur séð um að boða kenningar nútímaendurskoðunarstefnunnar hér á landi. Nokkur dæmi um það hvernig leiðir endurskoðunarsinnanna og trotskyistanna liggja saman nægja til að gefa hugmynd um and-sósíalískan áróður Alþýðubandalagsins.

And-sósíalískur áróður Alþýðubandalagsins.

Alþýðubandalagið hefur algjörlega tekið undir, og útbreitt þær skoðanir að Stalín-tímabilið í Sovétríkjunum hafi verið tímabil harðstjórnar og útrýmingar "bestu kommúnistanna" (Réttur 4. tbl. 1974 bls. 210). Trotskyistarnir hafa gert "stalínismann" ábyrgan fyrir svo til öllu sem þeir telja að miður hafi farið í sósíalískri hreyfingu seinni ára - þannig hafa villimannlegar árásir Krúsjéffs á Stalín skapað trotskyistunum tækifæri til að viðra á nýjan leik árásir þær sem Trotsky sjálfur gerði á Sovétríkin á Stalíntímanum. Og nú telja þeir sig hafa "sannanir" fyrir því, að Trotsky hafi haft rétt fyrir sér í og með að Krúséff tekur til við að ráðast gegn öllu því sem Stalín stóð fyrir. Í meðferð "fræðimanna" Alþýðubandalagsins verður glæpur að dyggð; þeir ganga svo langt að segja, að "tilhneigingin til að horfast í augu við mistök fortíðar með þeirri sjálfsgagnrýni, er einkenndi bolsévíkka áður fyrr...var sterk á 20. og 22. flokksþingi Kommúnistaflokks Sovétríkjanna." (Réttur, 4. tbl. 1974, bls. 211). Ein einmitt á 20. og 22. flokksþinginu var endurskoðunarstefnan og afneitun á Stalín færð fram (í fyrsta skipti á 20. þinginu), einmitt þá komu svik Krúsjoffklíkunnar ljóst fram og voru boðuð með allsherjar endurskoðun á grundvarllarkenningum kommúnismans. Með þessum boðskap um "sjálfsgagnrýni á fortíðina" taka skríbentar Alþýðubandalagsins að sér að ryðja svikakenningunum braut hér á landi.

En ekki eru allar vitleysur Alþýðubandalags"fræðimanna" eins. Einar Olgeirsson gengur svo langt í því að falsa sögu heimshreyfingar kommúnismans, að hann reynir að leggja að jöfnu þá Stalín og Trotsky. Í Rétti, 4. tbl. '74, skrifar hann:

"Máske verða þá Stalín og Trotsky gefnir út að nýju í þeirra forna föðurlandi...Máske verða þá Stalín og Trotsky og fleiri brautryðjendur metnir að verðleikum hver um sig." (bls. 216)

Þessi "sentriska" afstaða - að reyna að breiða yfir djúpstæðan ágreining með endurskoðun á sögunni - veitir trotskyistunum byr í seglin, því að með þessu er verið að breiða yfir skemmdarstarfsemi Trotskys sjálfs á upphafsárum Sovétríkjanna og leggja hann að jöfnu við raunverulegan leiðtoga hins sósíalíska uppbyggingarstarfs.

Í dag boða fræðispekingar Alþýðubandalagsins þá kenningu, að Sovétríkin séu enn sósíalísk, "þótt sitthvað hafi misfarist"; ennfremur rekja þeir þær misfellur sem kunna að finnast á sovéskum sósíalisma þeirra í dag nær allar til "stalínismans". Þessi kenningasmíð endurskoðunarsinnanna, sem eru ekkert séríslenskt fyrirbrigði, falla í grundvallaratriðum saman við kenningar trotskyistanna.

Sameinaðir í árásum gegn sósíalísku ríkjunum.

Afstaða Alþýðubandalagsins til Alþýðulýðveldisins Kína og Alþýðulýðveldisins Albaníu hefur komið fram oftar en einu sinni í Þjóðviljanum. (Sjá í því sambandi Stéttabaráttuna 1. tbl. '74). Það er ekki langur vegur á milli skrifa Hjalta Kristgerissonar, sem er einn af höfundum að stefnuskrá Alþýðubandalagsins, og útlistana trotskyistanna á sósíalísku ríkjunum. Hjalti kallar Enver Hoxha, leiðtoga albönsku þjóðarinnar í stríðinu undan oki fasismans, skrímsli í mannsmynd og glæpamann - en trotskyistarnir lýsa Albaníu sem afbökuðu skrifræðisríki. Krúsjoff lýsti Albönum sem hrokagikkjum - eftir að þeir höfðu vísað frá kröfum hans um að Albanir tækju þátt í herferð endurskoðunarsinnanna gegn kínverska kommúnistaflokknum. Það sem er þeim sameiginlegt er hið botnlausa hatur á verkalýðsríkinu og endalausar rangfærslur á öllu því sem verkalýðurinn í sósíalísku ríkjunum framkvæmir.

Allt ber þetta að sama brunni - fyrstu skipulögðu samtök trotskyista eru að líta dagsins ljós hér á Íslandi. Víða um heim spretta trotskyískir hópar upp eins og mý á mykjuskán. Ef ekki kæmi til allsherjar endurskoðun liðhlaupanna í Sovétríkjunum á marxismanum-lenínismanum, þá væri uppskera trotskyistanna lítil sem engin. Ef Alþýðubandalagið hefði ekki unnið ötullega að boðun endurskoðunarstefnunnar hér á landi, þá hefðu þær moldvörpur, sem nú ráða lögum og lofum í Fylkingunni, ekki getað náð þeirri fótfestu sem þær hafa í dag. Eyðileggingarstarf nútíma endurskoðunarsinnanna er sá grundvöllur, sem and-byltingaröfl trotskyismans geta hagnýtt sér með gervibyltingarslagorðum sínum.

-/HH

Kvennaráðstefna..

Framhald af forsíðu

Vilborg Harðardóttir

Barátta kvenna stendur í nánum tengslum við baráttuna gegn heimsvaldastefnu og kapítalisma, fyrir sósíalisma og þjóðfrelsi. Við getum t.d. skoðað reynslu kínverskra kvenna, en það mun óumdeilanlegt, að í Kína sé raunverulegt jafnrétti kynjanna meira en víðast annars staðar.

Í kínversku byltingunni voru konur og samtök þeirra virkur aðili í öllu starfinu. Innan kvennahreyfingarinnar komu fram tvær meginskoðanir á eðli kvennabaráttunnar. Hsu Kuang, formaður kvennasambandsins í Tientsin héraði, lýsir þessu þannig:

"Þegar ég byrjaði að starfa meðal kvennanna fannst mér sem þær myndu aldrei öðlast nokkur réttindi nema þær berðust gegn eiginmönnum sínum og fjölskyldum fyrir frelsi. Þegar kvennasamtökin stóðu frammi fyrir því verkefni að virkja konur í and-japanska starfið, komu upp tvær andstæðar skoðanir meðal meðlima þeirra. Önnur skoðunin gekk til móts við kröfur nokkurra ungra kvenna um að harðráðir eiginmenn og tengdamæður yrðu opinberlega gagnrýnd á fundum Þetta myndi efla einbeitni kvennanna og veita reiði þeirra útrás, að þeim fannst. Aðrir bentu á, að japanski imperíalisminn, sem þá var, væri óvinur allrar kínversku alþýðunnar, og að þessi aðferð græfi undan einingu hennar gegn innrásarherjunum, og skerpti mótsverfurnar innan fjölskyldunnar. Við komumst loks að sameiginlegri niðurstöðu með umræðum. Sigur í stríðinu væri aðeins hægt að vinna með því að sameina alla sem hægt væri. Án þjóðfrelsunar væri merkingarlaust að tala um frelsun kvenna."

Hsu Kuang segir einnig:

"Konurnar börðust við hlið karlmannanna og áttu stórn þátt í að brjóta japönsku árásarmennina á bak aftur. Það hvatti ekki aðeins karlmennina til dáða, heldur skólaði þá einnig og alþýðuna í heild. Í rás baráttunnar voru lénskar hugmyndir og siðir, sem beindust sérstaklega að konum, brotnar niður. Raunveruleikinn skólaði einnig okkur, sem lögðum hönd á kvennastarf. Við skildum það betur, að kvennahreyfingin er óaðskiljanlegur hluti byltingarhreyfingarinnar. Við sáum, að ef kvennahreyfingin hefði verið skilin frá byltingunni yfirleitt og hefði eingöngu barist fyrir kvenréttindum - og þannig orðið að baráttu fyrir að heimta réttindi af karlmönnum og haft þá að skotspæni - þá hefði það sundrað röðum byltingarsinnanna. Afleiðingin hefði orðið endalausir árekstrar milli karla og kvenna, milli ungra kvenna og gamalla. Það hefði orðið afdrifaríkt fyrir frelsun þjóðarinnar og frelsun allra kúgaðra stétta. Það hefði snúið þjóðfélaginu gegn baráttu kvenna og hindrað framgöngu hennar."

Það er mikilvægt, að jafnrétti kínverskra kvenna hefur einmitt náðst í órofnu samhengi við byltingarbaráttu alþýðunnar. Þetta þýðir ekki, að sérstök barátta fyrir réttindum kvenna sé óþörf, þvert á móti, eina leiðin til að ná til kvennafjöldans er gegnum kvennasamtök á breiðum grundvelli.

Kvennabarátta er stéttabarátta.

Þær tvær skoðanir, sem Hsu Kuang lýsir, þekkjum við einnig hér á landi. Ranga skoðunin, sem berst fyrir kvenréttindum einum sér, hefur t.d. birst hér á landi í tillögum Vilborgar Harðardóttur o.fl. um eins dags eldhúsverkfall kvenna gegn eiginmönnum sínum.

Sannleikurinn er sá, að hér á Íslandi er um að ræða ósættanlega móthverfu milli kvenna af borgarastétt og kvenna af verkalýðsstétt. Borgarafrúrnar eiga samleið með stétt sinni, kúgun kvenna borgaranna er í grundvallaratriðum ólík kúguninni á konum af verkalýðsstétt. Kúgun borgarakvennanna er fyrst og fremst kynferðislegs eðlis, kúgun verkakvennanna er fyrst og fremst stéttarlegs eðlis.

Barátta Rauðsokkahreyfingarinnar hefur einmitt verið borin uppi af borgaralegum og smáborgaralegum menntakonum og hefur þess vegna einkennst af borgaralegri kvenrembu (femínisma). Einmitt af þessum sökum hefur hreyfingin hlotið sáralítinn hljómgrunn meðal verkakvenna. Þetta á sinn þátt í að stéttarvitund verkakvenna er almennt á lægra stigi en stéttarvitund verkamanna, því kvennahreyfingin, sem berst jöfnum höndum fyrir sósíalisma og kvenfrelsi, skortir algerlega.

Í ljósi þessa ástands, sem ríkir í auðvaldslöndunum, verða deilurnar milli kvenna frá vesturlöndum og kvenna frá þróunarlöndunum skiljanlegri. Konur þriðja heimsins gera sér grein fyrir nauðsyn baráttunnar gegn heimsvaldastefnu, sósíalheimsvaldastefnu og zíonisma, og að barátta kvenna verður ekki slitin úr tengslum við þjóðfrelsisbaráttuna. Þess vegna "ríður alþjóðapólitíkin húsum á kvennaráðstefnunni".

Frúrnar fengu ekki línuna frá hægri stjórninni.

Vilborgar Harðardóttir kvartaði í áðurívitnuðu viðtali við Þjóðviljann sáran undan áhugaleysi íslensku hægri stjórnarinnar á kvennaráðstefnunni, sérstaklega þó því, að ríkisstjórnin tregaðist til að gefa þeim fyrirmæli um það, hvernig þær skildu greiða atkvæði í atkvæðagreiðslunni um ályktun ráðstefnunnar. Endirinn varð sá, að íslenska sendinefndin sat hjá, ásamt átján öðrum auðvaldsríkjum; þrjú ríki, Bandaríkin, Ísrael og Danmörk greiddu atkvæði gegn ályktuninni, en yfirgnæfandi meirihluti þjóða heims, samtals 89 þjóðir, samþykktu ályktunina.

Sérstök ástæða er til þess að vekja athygli á afstöðu Vilborgar Harðardóttur, sem birtist í því að hún sá enga ástæðu til að gera grein fyrir atkvæði sínu eða á nokkurn hátt taka aðra afstöðu en hinar frúrnar. Vert er í þessu sambandi að rifja upp, að þegar íslenska sendinefndin á Allsherjarþingi Sameinuðu þjóðanna greiddi atkvæði gegn því að Jasser Arafat, formaður PLO, fengi að halda ræðu á allsherjarþinginu, þá skilaði fulltrúi Alþýðubandalagsins í sendinefndinni, Svava Jakobsdóttir, því séráliti, að íslenska sendinefndin hefði helst átt að sitja hjá. Hér var þó í raun og veru um það að ræða, hvort Palestínumenn væru viðurkenndir sem þjóð.

Afstöðuleysi Alþýðubandalagsins í þessum tveimur málum hlýtur að vekja margan til umhugsunar um hver sé afstaða Alþýðubandalagsins til þjóðfrelsisbaráttu kúgaðra þjóða yfirleitt. Í rauninni er í báðum þessum tilfellum, þó sérstaklega í sambandi við kvennaráðstefnuna, um að ræða beinan fjandskap við þær þjóðir, sem standa í eldlínu baráttunnar gegn heimsvaldastefnu, zíonisma og kynþáttaaðskilnaðar. Þögn Vilborgar varðandi atkvæðagreiðsluna á kvennaráðstefnunni verður að skiljast þannig, að hún sé hjartanlega sammála þeim Auði Auðuns og Sigríði Thorlacius, enda er svo að skilja á Auði Auðuns í Morgunblaðinu þann 4. júlí, að sönn eining andans hafi ríkt í íslensku sendinefndinni á kvennaráðstefnunni.

Ráðstefnan vísar veginn fyrir íslenska kvennahreyfingu.

Við teljum, að ef íslensk kvennahreyfing ætli sér að ná raunverulegum árangri í starfi, þá verði hún óhjákvæmilega að byggja á og taka mið af niðurstöðum kvennaráðstefnu Sameinuðu þjóðanna, því frelsisbaráttu íslenskra kvenna er ekki unnt að slíta úr tengslum við baráttuna fyrir verkalýðsvöldum á Íslandi, og íslenskar konur ættu eftir megni að styðja konur kúguðu þjóðanna í baráttu þeirra gegn heimsvaldastefnu og arðráni auðvaldsins. Jafnframt þessu verður að berjast markvisst gegn borgaralegum hugmyndum um undirgefnishlutverk konunnar. Sagan hefur sýnt og sannað, að aðeins sú kvennabarátta, sem hefur þetta tvíþætta baráttumarkmið, er sigurvænleg.

-/Breiðholtssellan

Átök innan AB á Akureyri

Mikil átök áttu sér stað á félagsfundi í Alþýðubandalaginu á Akureyri fyrir skömmu.

Stóðu harðar deilur um tilvist eins manns í AB, en þróuðust síðan út í deilur um AB stefnu þess og starfshætti.

Málið er þannig vaxið. Á félagsfundi á undan þessu voru teknir inn nýir félagar og óskaði þá Guðbrandur Magnússon eftir því að verða færður úr Skagafjarðardeildinni yfir í Akureyrardeild.

Sagði Helgi Guðmundsson þá að nóg væri að skrá slíka millifærslu í fundargerð, og málið þannig afgreitt.

Seinna kemur Jón Daníelsson form. félagsins á Akureyri til Guðbrandar og segir honum að hann þoli ekki að félagar í öðrum stjórnmálasamtökum en AB séu í flokknum. Guðbrandur er félagi í Kommúnistasamtökunum. Sagðist Jón mundi vinna að því með öllum ráðum að GM yrði rekinn.

Seinna kemur svo Jón aftur til GM og segir honum að hann hafi aldrei verið tekinn inn í AB félagið og verði ekki. Spurði þá GM Jón að því hvort taka bæri þetta sem brottrekstur, Játti Jón því.

Jón Daníelsson

GM vildi ekki una þessu og krafðist þess að sjá fundargerð fundarins þar sem hann átti að hafa gerst félagi í Akureyrardeildinni. Fékk hann það, en ekki var þar stafkrókur um þetta. Annað hvort hefur fundarritari verið steinsofandi á meðan þetta stóð yfir, eða skrifað alla fundargerðina upp á nýtt og sleppt þessi máli úr.

GM sækir nú formlega um inngöngu á næsta félagsfundi. Urða harðar deilur um beiðnina og gekk Jón Daníelsson þar fram fyrir skjöldu í því að berjast gegm inntöku GM.

Snerist deilan síðan um AB og benti GM á að flokkurinn væri borgaralegur hentistefnuflokkur sem væri einskis nýtur til leiðsagnar í stéttabaráttunni. Sagðist hann mundu miða allt starf sitt í AB við þessa staðreynd, og mundi nota öll tækifæri til að afhjúpa flokkinn, utan hans sem innan.

Helstu talsmenn þess að samþykkja GM inn í félagið voru Jón Ásgeirsson og Jón Hafsteinn, þó Jón Hafsteinn hafi gert það á fáránlegum forsendum þ.e. að AB væri kommúnískur flokkur(:.:).

Inntökubeiðnin var samþykkt með mjög tæpum meirihluta.

Lærdómar þeir sem við getum dregið af þessu er fyrst og fremst sá, að skrautfjaðrir eins og "róttæklingar" eins og Jón Dan. og Helgi Guðmundss. eru til þess að fá yfir flokkinn róttæknislegra yfirbragð. Það voru þeir sem talja sig vinstra megin í AB sem hvað harkalegast börðust gegn inntöku GM. Í öðru lagi ættum við kommúnistar í enn ríkari mæli að beina spjótum okkar að AB og reka áróður fyrir því að kommúnistar þeir sem ennþá kúldrast í flokknum gangi til liðs við kommúnísk samtök sem stefna að því að byggja upp kommúnistaflokk á ný í landinu, KSML.

-/úr Nýja Verkamanninum.

Rauður vettvangur Frá lesendum Rauður vettvangur Frá lesendum Rauður vettvangur

Sameiginlegt málgagn?

Tvenn samtök á Íslandi kenna sig við marxismann-lenínismann (fyrir utan KSML(b) sem vart er hægt að flokka undir samtök, hvað þá marxísk-lenínísk samtök), Kommúnistasamtökin (m-l) og Einingarsamtök kommúnista (m-l).

Bæði þessi samtök eru með undir sinni stjórn sitt hvort útgáfufyrirtækið, Október forlagið og Lenín-Stalín forlagið.

Ég verð að játa, að ég tel bæði Eik (m-l) og KSML vera marxísk-lenínísk samtök, þrátt fyrir grein KG í Stéttabaráttunni 5. tbl. 1975. Ég ætla ekki að þræða þá krákustíga sem til þarf, svo greindur verði stefnumunur KSML og Eik(m-l). Það er sorglegt, að hópar, sem ekki ber meira á milli en raun ber vitni um, skuli ekki geta starfað saman í einum samtökum og enn sorglegra, að þeir gefa út sitt hvort málgagnið.

Og nú er ég að koma að kjarna þessa greinarkorns.

KSML gefur út "fræðilegt málgagn", "Rauða fánann" og Eik(m-l) hefur ákveðið að gefa út samskonar rit og skal það nefnast "Rauðliðinn". Þetta er til þess eins að auka á sundrunguna meðal marxista-lenínista.

Ég kem með þá tillögu, að Eik(m-l) og KSML gefi út í sameiningu fræðilegt og menningarlegt rit undir ritstjórn manna, skipuðum til jafns úr báðum samtökunum. Það skiptir ekki máli þó sú "lína", sem blaðið fylgi, er sú "rétta", heldur að þar færu fram heiðarleg og ör skoðanaskipti, og það skyldu menn muna, að aðeins þannig fæst "rétt lína".

Ég er félagi í KSML, en ég tel þó ekkert því til fyrirstöðu, að Eik(m-l) og KSML gætu hafið samskipti á grundvelli blaðs þess sem ég hef tæpt á.

Félagar í KSML, íhugið þetta og þið komist að raun um, að ef við viljum að okkur beri áfram, þá verðum við að ræðast við innan okkar hóps, jafnframt því að taka upp samstarf við Eik(m-l) í formi ofangreindrar blaðaútgáfu.

Guðbrandur Magnússon, Akureyri.

„Ófræðilegt" lesendabréf

Fundur á vegum Kommúnistasamtakanna var haldinn í Lindarbæ 8. mars, s.l. og var umræðuefnið hin svokölluðu kvennamál.
Það sem þessi fundur orkaði töluvert á mig og þar sem konur voru hvattar til þess að segja álit sitt á hinum ýmsu málum, þá vil ég reyna að tjá mig í málgagni samtakanna - ekki svo sem með neina úrlausn heldur til þess að opna leið að marki þar sem fleiri með skilning á fjöldkylduhaldi og barnauppeldi leggja orð í belg (og þar á ég ekki eingöngu við hinn pólitíska skilning - persónuleg reynsla er einnig viðurkennd).
Hér er ekki pólitíska konan að beita ákveðnum áróðri, ekki menntakonan með penna í hönd, ekki kona sem hefur við launabaráttu að etja (í bili) heldur "fyrirbærið" heimavinnandi húsmóðir í Reykjavíkurborg sem ekki hefur fullt vald á fræðikenningu marxismans-lenínismans, en því meðvitaðri um hversu álagið er mikið á henni í sambandi við umhugsun á börnum, og þótt þau séu heitt elskuð er hún sífellt áleitnari sú hugsun um misnotkun á konunni, móðurinni sem slíkri í heiminum. Mæður hafa ekkert super-taugakerfi sem aldrei þarf að hvíla, og þjóðsagan um einhverja ultra-móðurást sem umber allt, skilur allt, þolir allt er ekki til þess að miklast af, því hún er blekking sem margar konur trúa á. Þótt álíta megi að ég riti frá einstaklingssjónarmiði þá vil ég hiklaust bera á borð þá staðhæfingu að fáar konur eru alltaf "hýrar á brá" (vægast sagt) við þá miklu sífeldu ábyrgð sem hvílir á þeim (allan sólarhringinn er börnin eru óvær og lasin við tanntöku eða magakveisu ungabarns), þær komast ekki út af heimilunum svo dögum skiptir (dæmin eru til) og hafa svo til enga uppörfun utanfrá - þær missa smátt og smátt tökin og þora ekki út í iðu lífsins vegna ótrúar á getu sína utan bleiuþvottar.

Hvernig er hægt að sporna við þessari langvarandi þróun mála? Heimilshald og barnauppeldi er ómetanlegt. Það er fullt starf fyrir eina manneskju í nokkur ár, en er það rétt skipulag mála að t.d. í einum stigagangi í fjölbýlishúsi sem í eru 10 íbúðir sitji 10 konur - hundleiðar á sjálfum sér og hver annari.
Feður hafa of oft hið ákjósanlega uppeldi "á prjónunum" en minna fer fyrir framkvæmdum - en hér er alls ekki verið að áfellast karlkynið sem slíkt, aðeins bent á þetta viðhorf og að breytinga sé þörf, það er ekki í þessu dæmi spurning um peningakapphlaup, heldur breyttar aðstæður í nútímaþjóðfélagi, sem krefjast þess að allir fái að njóta sín og vera "hamingjusöm", konur, karlar og börn.

Mig langar til að minnast á vel auglýstan fund sem haldinn var í Lindarbæ 23. feb. s.l. en þá hélt Rauðsokkahreyfingin (sem gagnrýnd hefur verið í Stéttabaráttunni fyrir agaleysi í 2. tbl. 4. árg.), ásamt Fóstrufélagi Íslands, fund um dagvistun barna og forskólamál. Þar var að finna 2-3 heiðursmenn innan um nokkur hundruð konur (ónákvæm tala). Það er ekki innihald fundarins beinlínis sem er hér til umræðu, aðeins þetta ósamræmi sem ég er ekki sátt við! Ég veit ekki til þess að börn séu eingetin!! Konur hafa vissulega hæfileika til að vinna utan heimilis og þar liggur hundurinn grafinn, hæfileikarnir njóta sín ekki nógu oft og trúin eins og áður sagði bregst. En atriði sem er samtengt þessu er auðvitað barnapössun. En þannig er mál með vexti, ef einhver ekki veit að eingöngu börn einstæðra foreldra og börn skólafólks fá inni á dagheimilum; þetta er sem sagt forréttindi sem flest heilbrigð börn hefðu gott af. Hitt fólkið verður að borga offjár fyrir börn sín í einkafóstri (oft fleira en eitt) ef vinnu er æskt eða brýn nauðsyn krefur, og er það ekki óskiljanlegt að sá/sú sem tekur börn inn á sitt heimili þurfi sitt til lífsviðurværis. Þetta er sem sagt vandamál sem krefst úrlausnar.

Nú ætla ég að spyrja að gamni (og alvöru): Hvar voru félagar KSML?

Fannst ykkur þetta ekki nokkuð merkilegt málefni - það fer mikill tími í allskonar fundarhöld - því ekki þennan fund? Það er oft erfitt að tjá sig til hlítar um svona málefni því börnin eru það sem máli skiptir, en uppalendurnir eru hæfari ef þeir eru ánægðir með lífsform sitt.

Það er sem sagt þetta og annað því um líkt sem mér finnst vanta að tekið sé fyrir og rætt um þegar talað er um stöðu konunnar á félagslegum grundvelli. Það er talað um að kona eigi að vera "virk" í pólitík - punktur og basta!
Að lokum ein tillaga: Því ekki að koma með annan fund um stöðu konunnar sem móður og tækifæri hennar til starfa án álags og áhyggja af afkvæmum sínum hluta dagsins? Rauðsokkur eru kjörnar (ég nefni kvenkynið en karlmenn eru til þar í hópnum) til að vera ásamt Kommúnistasamtökunum marxistunum-lenínistunum fundarboðendur vegna skilnings á málefninu og beinnar athuganna þeirra á konunni í nútímaþjóðfélagi og vandamálum hennar.

-/Stuðningskona.

Fáein orð...

FRAMH. af bls. 7

setja afstöðu KSML í mótsetningu við baráttuna í Noregi og Svíþjóð.

Orð og gerðir

Í grein Verkalýðsblaðsins kemur hvað eftir annað í ljós vanmat á starfinu. Þar er sagt, að "EIKm-l hafni ekki forystuhlutverki verkalýðsins í baráttunni" og því til sönnunar vitnað í "Baráttuleið alþýðunnar". Mér er kunnugt um að þar er skrifað um forystuhlutverk verkalýðsins og mér er líka kunnugt að "Í öllu útgáfuefni EIKm-l er spjótum beint að auðhyggju Sovétríkjanna og heimsvaldastefnu þeirra". Um það deili ég ekki. Ég bendi hinsvegar á hitt, að yfirlýsingarnar eru einskis virði fyrr en þær hafa verið framkvæmdar í starfi. Menn dæma ekki eftir orðum og yfirlýsingum annarra, heldur eftir því sem þeir framkvæma, eftir gerðunum. Það er fljótgert og breytir raunar engu, að segja þessi þrjú orð: "forystuhlutverkið er verkalýðsins", en þar með er ekki úr því skorið hvort viðkomandi samtök heyi raunverulega baráttu fyrir forystuhlutverki öreiganna fyrir bandalagi þeirra við vinnandi alþýðu. Hið sama er að segja um baráttuna gegn sósíalheimsvaldastefnunni. Ef EIKm-l eru reiðubúin að berjast í verki gegn sósíalheimsvaldastefnunni fagna ég því vissulega og er reiðubúinn að berjast við hlið þeirra. En ef ætlunin er að takmarka baráttuna við "Sovét úr Tékkóslóvakíu" eins og vígorð EIKm-l hljómaði 1. maí - væntanlega til að ná til moskvusinna á Íslandi, sem hafa eins og kunnugt er snúist gegn innrásinni í Tékkóslóvakíu af taktískum orsökum - er ég algjörlega ósammála. EIKm-l er kunnugt um útþennslu Sovétríkjanna í Norður-Evrópu, ógnunum þeirra á Atlantshafi og Indlandshafi, arðráni þeirra á þriðja heiminum og árásarstefnu þeirra gagnvart Kína og Albaníu, svo nokkuð sé nefnt. Þess vegna ber þeim, ef þeir raunverulega vilja berjast gegn sósíalheimsvaldastefnunni, að taka upp þessi atriði og setja sig ekki gegn tillögum KSML að vígorðið fyrir 1. maí - "Gegn stríðsfyrirætlunum risaveldanna tveggja - USA og Sovétríkanna". Ég get lýst því yfir hér, ef það er greinarhöfundi til hugfróunar, að fulltrúar EIKm-l á Akureyri (Þórarinn og Sumarliði), lýstu sig andstæða baráttu gegn Sovétríkjunum að áðurgreindum ástæðum á fundum sem þeir áttu með fulltrúum miðstjórnar KSML í vetur. Þetta "hetjubragð" mitt var því ekki hugsað sem lymskufull árás á EIKm-l, eins og greinarhöfundur vill láta líta út, heldur afstaða fulltrúa EIKm-l og ég gat ekki vitað betur en þetta væri afstaða EIKm-l. Alla vega verður ekki annað ráðið af "Baráttuleið alþýðunnar" en þar segir um andheimsvaldabaráttu á Íslandi að hún sé meðal annars "barátta gegn auknum áhrifum Sovésku sósíalheimsvaldasinnanna á íslenskt efnahagslíf". Hvergi er minnst á pólitíska útþenslu Sovétríkjanna eða ásælni þeirra eftir heimsyfirráðum þarna. Og í kaflanum um samfylkingu gegn erlendri ásælni er ekki minnst á Sovétríkin, hinsvegar er talað um að slík samfylking muni "veikja stöðu Bandarískrar heimsvaldastefnu á alþjóðarvettvangi". Af þessu verður ekki ráðið að EIKm-l hafi baráttu gegn stríðsfyrirætlunum risaveldanna beggja á dagskrá sinni og afstaða EIKm-l á Akureyri styrkir þetta. Hafi EIKm-l hins vegar í hyggju að berjast gegn sósíalheimsvaldastefnunni ber að fagna því.

Tilvitnun í bréf miðstjórnar KSML frá 28.4.75. sem hljóðar svo: "Álit okkar er, að EIKm-l séu einarðir andstæðingar heimsvaldastefnunnar og því bjóðum við ykkur velkomin í Rauðan Framvörð 1975", er í engu ósamræmi við ofansagt. EIKm-l hefur á stefnuskrá sinni að berjast gegn heimsvaldastefnu USA og líka íslenskri heimsvaldastefnu, og er að okkar mati andstæðingur heimsvaldastefnunnar vegna þessa. En þar með er heldur ekki sagt eitt aukatekið orð um sósíalheimsvaldastefnuna, enda vildi EIKm-l ekki styðja vígorð KSML "Gegn stríðsfyrirætlunum risaveldanna tveggja - USA og Sovétríkjanna" í umræðunum fyrir 1. maí. Þannig verður móralskur pistill greinarhöfundar, um að ég hafi brotið "félagaandann", framkvæmt "fljótfærnisbragð" af því ég viti "gagnrýni EIKm-l á KSML vera rétta" osfr. að staðlausum fullyrðingum. Væri því svo farið, að ég vissi gagnrýni EIKm-l vera rétta, myndi ég ekki snúast gegn henni, heldur þvert á móti taka undir hana. Þessi orð greinarhöfundar eru ekki annað en yfirlýsing um að ég sé bæði lygari og falsari, hverjum tilgangi það á svo að þjóna. Ég get fullvissað greinarhöfund, sem af einhverjum orsökum velur að láta nafns síns ekki getið, en talar samt í nafni EIKm-l, um að grein mín er ekki afstaða KSML, enda undirrituð af mér. Ég vona bara að hvumpni hans yfir skrifum mínum fái því ekki ráðið að EIKm-l láti fræðilega og málefnalega umræðu um vandamál íslensku verkalýðshreyfingarinnar á hilluna - ætlun mín var ekki að móðga neinn, aðeins að fjalla um viðfangsefni marxista-leninista á Íslandi.

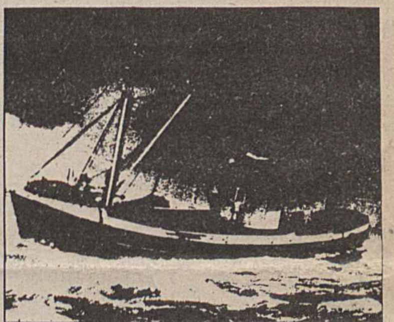
-/KG.

UMRÆÐUHORNIÐ

Baráttan fyrir 200 mílum

1. september 1971 færði íslenska ríkisstjórnin út í 50 mílur. Þegar núverandi ríkisstjórn tók við stjórnartaumunum úr hendi "vinstri"stjórnarinnar lýsti þessi hægri samsteypa því yfir að fiskveiðlögsagan yrði færð út í 200 mílur.
Ein helsta röksemd "vinstri" flokkanna fyrir útfærslunni var friðun fiskistofnanna, en nú höfum við horft á það undanfarið að útfærslan var ekkert annað en liður í gróðasókn íslenska einokunarauðvaldsins. Allur sá fiskafli sem erlendar þjóðir sóttu á íslensk fiskimið er nú í höndum íslenskra auðherra.

Við verðum að gera okkur grein fyrir því að munur er á landhelgi og fiskveiðilögsögu. Landhelgi Íslands er í dag 4 mílur, en fiskveiðilögsagan 50 mílur og fyrirhugað er að færa hana út í 200 mílur.
Íslensku ríkisvaldi er ekkert umhugað að færa út landhelgina, það eina sem þeir hugsa um er að tryggja forystusveit íslenska auðvaldsins, einokunarauðvaldinu, sem mestan og stöðugan gróða. Útfærsla fiskveiðilögsögunnar þjónar því auðvaldinu.
Við kommúnistar berjumst hatrammlega gegn heimsvaldastefnu og sósíalheimsvaldastefnu. Bandaríkjamenn og Sovétmenn valsa hér í kring um Ísland með herskip sín og önnur manndrápstæki. Heræfingar stórveldanna í kringum Ísland eru nær hættar að vera fréttamatur, svo daglegt brauð er þetta að verða. Verkefni íslenskrar alþýðu er að

berjast gegn heimsvaldaásælni stórveldanna. Einn þáttur þeirrar baráttu er að við berjumst fyrir því að landhelgin verði færð út í 200 mílur og banna allar siglingar herskipa, kafbáta og slíkra hernaðartækja um íslenska landhelgi. Þannig gætum við best barist gegn heimsvaldastefnunni; baráttan gegn Natő og úrsögn Íslands úr því, og baráttan fyrir 200 mílna landhelgi.

-/GM, Akureyri.

Reynsluleysi

FRAMH. af bls. 7

"Ísland er okað af heimsvaldastefnunni. Stór hluti auðmagnsins í framleiðslu á Íslandi er erlent auðmagn.....Ísland er meira okað af heimsvaldastefnunni en það okar önnur lönd með sinni heimsvaldastefnu." Og þeir halda áfram: "Íslenska heimsvaldastefnan þarf að berjast fyrir tilveru sinni; það er íslensku einokunarhringirnir berjast af veikum mætti fyrir tilveru sinni..."

Hér er því beinlínis haldið fram að Ísland sé kúgað af heimsvaldastefnunni og, að íslenska auðvaldið þurfi stöðugt að berjast af veikum mætti til að geta lifað. Hvernig samræmast þessar kenningar því, að íslenska auðvaldið sé komið á sitt efsta stig. Ef land er undirokað efnahagslega táknar það að efnahagslegt forræði er ekki í höndum viðkomandi borgarastéttar, nema að litlu leyti. Og borgarastétt getur ekki verið heimsvaldasinnuð nema hún hafi efnahagslegt forræði.
KSML líta svo á að Ísland sé minniháttar sjálfstætt heimsvaldaland. Það er borgarastéttin hér getur ekki haft neina afgerandi þýðingu í auðvaldsheiminum áhrif hennar eru lítil miðað við stærri auðveldi. Það táknar hins vegar ekki að það sé okað af erlendri heimsvaldastefnu eins og EIK vilja halda fram. Fjármagnsútflutningur í formi verksmiðja í USA auk fjölda annarra fyrirtækja þátttakan í NATO, landhelgisdeilan og fleira sannar það. Ísland er lítið, en gráðugt heimsvaldaland sem tekið hefur fullan þátt í uppskiptingu heimsmarkaðarins eftir getu. EIK geta ekki sýnt fram á að erl. fjármagnsinnflutningur s.s. Álverksmiðjan, Kísilkúrverksmiðjan og fl. hafi skaðað sjálfstæði landsins og efnahagslegt frelsi borgarastéttarinnar. Hins vegar mætti segja að Ísland sé háð, ekki í merkingunni okað, heldur háð á svipaðan hátt og öll önnur auðvaldslönd.

"Þannig er Ísland háð alþjóðlegu auðmagnsviðskiptunum vegna þess að íslenska auðmagnið hefur sprengt þjóðlegu rammana. Samanburðurinn á viðskiptum Íslands á alþjóðagjaldeyrismarkaðinum og annarra heimsvaldalanda sannar ekki að vegna smæðar ísl. auðmagnsins sé það efnahagslega undirokað. Það væri að skoða efnahagslegu stöðuna út frá erlendu mörkuðunum, en ekki erlendu markaðina sem afleiðingu efnahagsþróunar Íslands." (útdr. bæklingi KSML, Um hægrihugmyndir í hreyfingu okkar)."

Og EIK halda áfram:
"Þetta þýðir að Ísland hlýtur að lenda í harðri baráttu fyrir tilveru sinni, og að stefna ísl. einokunarauðvaldsins víkur oft fyrir "þjóðlegri" stefnu sbr. landhelgismálið."
"Þessvegna geta hlutlægir hagsmunir verkalýðs í einu landi farið saman við hagsmuni einokunarhringa sama lands, ef um er að ræða baráttu gegn heimsvaldastefnu sem ógnar tilverugrundvelli beggja."
Þessar kenningar eru ekki nýjar í íslenskri stéttabaráttu, þær hafa ávallt reynt að réttlæta svik sín og stéttasamvinnu með því að halda á lofti nauðsyn samfylkingar allra stétta fyrir tilverugrundvelli Íslands. Með kenningum sínum hafa þrír reynt að sefja verkalýðinn, telja honum trú um að höfuðandstæðingurinn sé ekki innlend auðvaldsstétt heldur erlend heimsvaldastefna.
Tökum dæmi:
"Hinn tiltölulega frumstæði kapítalismi á Íslandi, hálfnýlendueðli mikils hluta framleiðslunnar, herstöðvarnar og hættan á innlimun Íslands í ríki vestur-evrópskra auðhringa gera mjög víðfeðma samfylkingu að þjóðarnauðsyn." (Leið Íslands til sósíalisma - útgáfa Sósíalistaflokksins).

KSML hafa einnig kynnst þessari kenningu af eigin reynslu. Baráttan gegn hægri klíkunni innan samtakanna (Artúr, Rósmundi og co.) snerist fyrst og fremst um þessar spurningar. EIK talar um mögulega nauðsyn þjóðlegrar baráttu. Þar falla þeir í sama fúafenið og hægrisinnaðir hentistefnumenn yfirleitt. Þjóðleg barátta verkalýðsstéttarinnar og auðstéttarinnar í heimsvaldaríki er ekki möguleg, nema við þær kringumstæður að sjálfsákvörðunarréttur landsins hafi verið afnuminn t.d. með innrás annars ríkis. En það er ekki það sem EIK meina. Efnahagsleg staða Íslands gerir það að verkum að þjóðfylkingarbarátta getur verið nauðsyn. Í þessu felast grundvallarmistök Eikara, mistök sem geta leitt til ótíndrar hentistefnu, ófgakenndar samfylkingarstefnu, undanslætti gagnvart byltingarsinnuðum markmiðum öreigastéttarinnar.
Ekki bar að álíta að þessi hentistefna EIK stafi af meðvitandi tilgangi þeirra og vísvitandi tilraun til að eyðileggja kommúníska hreyfingu, heldur af vanþekkingu þeirra og reynsluleysi.

En félagaleg samstaða með KSML og EIK verður ekki, utan að þeir afneiti þessari arfleifð borgaralegrar hentistefnu.

-/MVS

Inngangsorð:

Höfuðmarkmið KSML í dag er baráttan fyrir myndun Kommúnistaflokks á Íslandi. Sá klofningur sem er á vinstri kantinum setur okkur það verkefni að sameina alla heiðarlega kommúnista undir einu merki, en afhjúpa og einangra klofningsöfl. Þetta þýðir að allar umræður um sameiningu marxista-lenínista og einingu í baráttunni verða að fara heiðarlega fram og fyrir opnum tjöldum. Þessar umræður verða að vera skipulegar og miða að því að ná árangri en ekki að því að sundra og rífa niður. Til að vinna að þessu hefur ritstjórn ákveðið að opna síðu í Stéttabaráttunni sem þjónað geti sem vettvangur fyrir þessar umræður. Hún stendur öllum opin sem vilja tjá sig um þessi vandamál íslenskrar byltingahreyfingar. Sökum takmarkaðs rúms í blaðinu eru þeir sem senda inn greinar beðnir um að hafa þær ekki lengri en 2-3 vélritaðar blaðsíður (stærð A4). Það er von ritstjórnar að sem flestir taki þátt í þessum skoðannaskiptum. Þær greinar sem hér birtast endurspegla að nokkru þær skoðanir sem fyrirfinnast innan KSML í dag.

-/ritstj.

Úr Verkalýðsblaðinu:

KG svarað

Í 5. tbl. Stéttabaráttunnar ritar KG grein um EIK(m-l) skv. fyrirsögn. Fjallar hún aðallega um KSML, þrátt fyrir nafnið. Nokkrar fullyrðingar KG þarfnast athugasemda, mjög fáorðra.

1. Aðeins lítill hluti félaga EIK(m-l) var áður í Fylkingunni, ekki "sem næst öll" samtökin.

2. EIK(m-l) hefir rekið leshringi, átt þátt í að skipyleggja og reka Baráttusamtök á Akureyri, starfað í Vietnam-nefndinni, samstarfsnefnd gegn Union Carbide, haldið opna fundi o.s. frv. Pólitík EIK(m-l) eru því ekki "pappírsgögnin ein".

3. Enginn félagi í EIK(m-l) hefir haldið því fram á prenti eða annars staðar, að hann álíti "uppgjör KSML við einangrunarsinna...vera fyrir áhrif sín." Uppgjörið við KSML(b) varð sumarið ´74.

4. Samtök sem telja sig vera marx-lenínísk, kommúnísk o.s.frv. þurfa ekki að vera það, ef pólitík þeirra er röng í höfuðatriðum. KG heldur vonandi ekki, að EIK(m-l) telji KSML kommúnísk samtök, þó þau segist vera það, eða gagnkvæmt. Þess vegna getur KG ekki ásakað EIK(m-l) fyrir að "afneita KSML og vilja ekki sameinast KSML." Við höfum a.m.k. fjórum sinnum boðið samvinnu og unnið saman a.m.k. tvisvar. Barátta og eining í skoðanaskiptum og starfi auðveldar framþróun réttrar stefnu.

5. EIK(m-l) hafna ekki byltingarsinnuðu forystuhlutverki verkalýðsins í baráttunni. Í "Baráttuleið alþýðunnar" - stefnuplaggi voru - er fjallað um þetta hlutverk á þrem síðum, 41-43. Flestir smáborgarar, millihópar og hálföreigar eru allt bandamenn verkalýðsins. Í málum eins og t.d. eyðingu byggðalaga geta einstaka kapítalistar átt þarna hlut að máli. "Stétt gegn stétt" skilgreinir ranglega hverjir eru vinir og hverjir óvinir verkalýðsins. "Vinnandi alþýða gegn einokunarauðvaldi" gerir það réttilega. Þetta vígorð afneitar ekki verkalýðnum sem meginafli byltingarbaráttunnar. Ef KG hefði nennt að birta meira úr ræðu Brésneffs, hefði orðið augljóst, að kremlverjinn er að tala um friðsamlega, þingræðislega "byltingu" í samvinnu við krata. Varla dugar KG lítil tilvitnun í Brésneff til að "sanna" að EIK(m-l) séu "nútíma endurskoðunarsinnasamtök"? Hins vegar mætti spyrja, hvers vegna samherjar vorir kínverjar, sem eru einarðir andstæðingar kremlverja, hafi bróðurleg samskipti við þær bræðrahreyfingar EIK(m-l) á norðurlöndum, sem hafa sömu kenningar um þjóðfélagsaðstæður í sínum löndum?

Og hvers vegna æskja KSML samskipta við sænska kommúnistaflokkinn, úr því að hann heldur fram sömu "endurskoðunarstefnu" og EIK (m-l)?

6. Í öllu útgáfuefni EIK(m-l) er spjótum beint að auðhyggju Sovétríkjanna og heimsvaldastefnu þeirra. KG veit fullvel, að EIK(m-l) stóðu fast á því, að krafa eins og "Sovétríkin burt úr Tékkóslóvakíu" væri höfð með í aðgerðum 1. maí - og fékk því framgengt í viðræðum við samtök, sem ekki hafa baráttu gegn sósíalheimsvaldastefnu á stefnuskrá. Ú því að KG leyfir sér það hetjubragð að vitna í ummæli "einhvers" í EIK(m-l) til stuðnings fullyrðingunni um, að EIK(m-l) vilji ekki berjast gegn kremlverjum - vitnum við í bréf KG til EIK(m-l) frá 28.4 ´75:

> "Álit okkar (miðstjórnar KSML) er, að EIK(m-l) séu harðir andstæðingar heimsvaldastefnunnar og því bjóðum við ykkur velkomin í Rauðan framvörð 1975."

KG er í miðstjórn KSML og á ekki að brjóta félagsagann.

EIK(m-l) álítur grein KG ekki vera annað en fljótfærnisbragð manns, sem veit gagnrúni EIK(m-l) vera rétta.

Við lítum ekki á greinina sem afstöðu KSML.

Skoðanaskipti Skoðanaskipti Skoðanaskipti

Fáein orð til áréttingar!

Í málgagni EIKm-l, Verkalýðsblaðinu 2. tbl. 1. árg. er vikið nokkrum orðum að grein undirritaðs, sem birtist í síðasta tölublaði Stéttabaráttunnar. Augljóslega er greinarhöfundi í Vbl. mjög umhugað að verja heiður samtaka sinna til síðasta blóðdropa og lítur vafalítið á skrif mín sem "árás" á EIKm-l. Alla vega lítur hann ekki á þau sem framlag til fræðilegra umræðna um rétta stefnu milli samtakanna tveggja, svo mikið er ljóst af ákefðinni í svari hans, þegar hann ber sem óðast slyðruorðið af EIKm-l. Nú er það svo, að það væri barnaleg einfeldni af EIKm-l, að ætla að rúmlega 5 mánaða tilvist samtakanna og útgáfa "Baráttuleiðar alþýðunnar" sé hið eina rétta, lausnin sé fundin á vandamálum íslensku verkalýðshreyfingarinnar í fræðum og starfi. Þannig talar aðeins sá, sem snýr sér ekki að verkefnum sósíalísku byltingarinnar af alvöru, heldur skoðar þau frá sjónarhorni bókarinnar.

Engin ástæða til hvumpni

Greingarhöfundur hagar sér eins og hvumpin jómfrú, sem móðgast af því að henni er ekki sýnd tilhlýðileg virðing. Hann vill ekkert kannast við að EIKm-l, hafi gengið "sem næst í heilu lagi úr Fylkingunni". Má kannski minna hann á, að "Baráttuleið alþýðunnar" er upphaflega skrifuð sem innanfélagsplagg í Fylkingunni í uppgjörinu við trotskyismann? Eða að formáli þessa rits fjallar um þróun og framvöxt EIKm-l úr skauti Fylkingarinnar? Það er engin ástæða til feimni í þessu sambandi, EIKm-l á einmitt hrós skilið fyrir uppgjör sitt við Fylkinguna, eins og ég bendi á í fyrri grein minni. Þessu var alls ekki ætlað að koma við nein "kaun", enda vissi ég ekki að slík "kaun" væru til staðar fyrr en nú. Þá er greinarhöfundur kappsfullur í meira lagi, þegar hann vill sanna að EIK m-l sé meira en "pappírsgagn" og lætur sig hafa, að telja upp allt starf EIKm-l til þess, því til sönnunar. Hér var ekki ætlun mín að sakast við EIKm-l fyrir að hafa ekki verið til nema skamma stund, heldur hitt að benda á, að reynslan af byltingarsinnuðu starfi er afgerandi, ekki fræðilegar útlistanir. Forvígismönnum EIKm-l er fullkunnugt um að fræðikenning marxismans er því aðeins sönn, að hún sýnir það í verki með því að breyta heiminum á byltingarsinnaðan hátt. Ég vona að þeir líti ekki svo stórt á sig, að þeir haldi fræði sín undanþegin þessum sannleika. Þegar ég ræddi um að EIKm-l liti á, "uppgjör KSML við einangrunarstefnuna vera fyrir sín áhrif" studdist ég að vísu ekki við tilvitnun, og er skylt að skýra nánar hvað átt er við. Ég átti við umsögn í bréfi frá 20, jan. 1975 frá EIKm-l til KSML, þar sem sagt er að eftir að KSML hafi tekið að gera upp við einangrunarstefnuna, hafi "samtökin tvö málgast". Ég álít ekki að KSML hafi nálgast EIK m-l með uppgjöri sínu við vinstri stefnuna, að öðru leyti en því, að samskonar barátta fór fram innan Fylkingarinnar um svipað leyti. Hins vegar er rétt, að félagar EIK m-l hafa ekki lýst því beinlínis yfir enda væri það fásinna.

Það er vel, að greinarhöfundur bendir sjálfur á að "Samtök, sem telja sig vera marx-lenínísk, kommúnísk o.s.frv., þurfa ekki að vera það, ef pólitík þeirra er röng í höfuðatriðum." Hann væri kannski fús til að skýra líka frá ástæðunni til þess, að núverandi forvígismenn EIKm-l fullyrtu í heil tvö ár, að Fylkingin væri marx-lenínísk samtök og meira að segja þau einu hérlendis: Hvað varðar samstarf EIK m-l og KSML hefur það að mínu áliti verið of lítið til þessa. Og ég fagna því vissulega ef baráttueining getur tekist með þessum tveimur samtökum. En slík eining hefur alls ekki í för með sér, að gagnrýni eða skoðanabarátta verði látin niður falla og greinarhöfundur getur ekki leyft sér neina hvumpni ef til hennar kemur.

Vinir og óvinir

Greinarhöfundur kostar kapps að sýna fram á, að taktískt vígorð Kominterns um fjöldaára - "Stétt gegn stétt" - skilgreini ranglega hverjir eru vinir og hverjir eru óvinir verkalýðsins. Hann nefnir ekki í hverju villur Kominterns voru fólgnar að mati EIKm-l, en bendir á að kínversku kommúnistarnir hafi samskipti við "þær bræðrahreyfingar EIKm-l á Norðurlöndum, sem hafa sömu kenningar um þjóðfélagsandstæður í sínum löndum." - þ.e. "alþýðan gegn einokunarauðvaldinu". Af einhverjum ástæðum minnist greinarhöfundur ekki á samskipti kínverja við KPDm-l í Þýskalandi, sem draga taktík sína saman í vígorðið "stétt gegn stétt", kannski það myndi veikja þess röksemdafærslu hans? Sannleikurinn er nefnilega sá, að vandamál íslensku verkalýðshreyfingarinnar verða ekki leyst með "yfirfærslu" á pólitík kommúnista á norðurlöndum eða í Þýskalandi, mat á hlutlægum aðstæðum á Íslandi hlýtur að liggja þar til grundvallar. Við treystum kommúnistum á norðurlöndum og í Þýskalandi til að ráða fram úr pólitískum vandamálum verkalýðshreyfingarinnar þessara landa og vitum fullvel að þeir starfa ekki eftir neinni töfraformúlu, heldur eftir þjóðfélagslegum raunveruleika og samkvæmt byltingarsinnuðum hefðum heimshreyfingar kommúnista. Þess vegna er röksemdarfærsla að þessu tagi varla gagnrýnisverð, en hitt skiptir meiru að íslenskir kommúnistar skilji stéttaandstæður hérlendis og dragi þær saman í baráttuvígorð á réttan hátt. Leyfist mér að vitna í "Baráttuleið alþýðunnar" - stefnugrundvöll EIKm-l - máli mínu til stuðnings? Eftir allnokkrar vífillengjur um lágframleiðni komast höfundar hennar að þeirri niðurstöðu að vígorðið "stétt gegn stétt" sé rangt. Skömmu síðar, á bls. 49, vitna þeir síðan í 9. flokksþing KFK þar sem segir: um meginmóthverfur í heiminum: "Meginmóthverfur í heiminum: " Móthverfan milli undirokuðu þjóðanna annarsvegar og heimsvaldastefnu og sósíalheimsvaldastefnu hins vegar; móthverfan borgarar - öreigar í auðvalds og endurskoðunarlöndunum; ..."

Þarf að draga það í efa, að mikilvægasta móthverfan í heimsvaldalöndunum er á milli borgara og öreiga? En hvers vegna hamast þá EIKm-l gegn vígorði sem gengur út frá þessari mikilvægustu móthverfu á Íslandi og var þar að auki baráttuvígorð Kominterns um langan aldur? Er hér um einstrengingslega þröngsýni að ræða, eða fylgja EIK m-l virkilega áliti nútíma endurskoðunarstefnunnar? Ég skal ekki dæma um það, en hlutlægt þjónar barátta EIKm-l gegn vígorðinu "Stétt gegn stétt" taumdrögum nútíma endurskoðunarstefnu, í hvoru tilfellinu sem er. Það er nefnilega ekki til nein allsherjar formúla fyrir stéttarbaráttunni, hún ræðst af sérkennum hvers lands fyrir sig.

Þá hefur greinarhöfundur misskilið mig hrapalega er hann álítur að mismunurinn á Brésneff og EIKm-l sé samkvæmt mínu mati, sá að báðir hafi sömu og væntanlega "réttu" skilgreiningu á ástandinu, en EIKm-l berjist fyrir vopnaðri framkvæmd hennar, en Brésneff-klíkan þingræðislegri. Það sem fyrir mér vakti, er ég tók tilvitnun í ræðu Brésneffs var að sýna fram á, að endurskoðunarsinnar álíta að markmiðin með samfylkingu verkalýðsins og meginþorri bænda og menntamanna sé andeinokunarfylking en ekki barátta fyrir alræði öreiganna. Í þessu liggur stórkostleg fölsun á marxismanum-lenínismanum þar sem byltingarbroddarnir eru dregnir úr honum og hann gerður að aumlegri skopmynd. Sömu sögu er að segja um "ríki alþýðunnar" sem Kremlverjar halda mjög á lofti, í "Baráttuleið alþýðunnar" er talað um "alræði alþýðunnar" á bls. 30. Slíkt alræði er ekki til í framþróuðu heimsvaldaríki eins og Íslandi það á sér aðeins stað þar sem markmið byltingarinnar er nýlýðræði. Þá er líka broslegt að greinarhöfundur fullyrðir að ég hafi ætlað mér að "sanna" að EIK m-l séu "nútíma endurskoðunarsinna samtök". Þessi orð eru ekki mín, heldur tilbúningur greinarhöfundar. Ég benti aðeins á, að hafi EIK m-l hugmyndirnar um "alræði alþýðunnar" að leiðarljósi, draga þau taum nútíma endurskoðunarstefnu. Það er mér ekkert feimnismál að viðurkenna, að ég álít EIKm-l marx-lenínísk samtök, þó svo ég hafi margt og mikið við stefnu þeirra að athuga. Ég verð líka að viðurkenna að ég hef ekki sagt að sænski kommúnistaflokkurinn haldi fram sömu "endurskoðunarstefnu" og EIKm-l. Það er ekki verkefni mitt að segja sænska kommúnistaflokknum fyrir verkum, en EIKm-l virðist halda að þau séu á grænni grein, svo lengi sem þau halda sér við skilgreiningar erlendra kommúnistaflokka, því að öll fræðileg gagnrýni á EIKm-l er samstundis sögð vera árás á "bræðrasamtök" þeirra á norðurlöndum. Þetta er bros legt og kemur málinu ekkert við. Hér eru verkefni íslensku byltingarinnar til umræðu og EIK m-l ætti að mínu áliti að ræða þau af fullri hreinskilni og einurð í stað þess að gera tilraunir til að

FRH. á bls. 6

Reynsluleysi og fræðilegur ruglingur EIK(m-l)

Grein þessa ber að líta á sem framhald þeirrar fræðilegu umræðu, sem hafin var í Stéttabaráttunni fyrir nokkru um stefnu Einingarsamtaka kommúnista (m-l). Umræða af slíku tagi er mjög nauðsynleg fyrir okkur marxista-lenínista til að þróa áfram fræðikenninguna við íslenskar aðstæður og móta afstöðu okkar til annarra flokka og samtaka á vinstri kantinum.

Nú er það álit margra, að ágreiningur KSML og EIK sé persónubundin illska milli viðkomandi. Slíkt er alrangt. Ágreiningurinn byggist fyrst og fremst á pólitískum atriðum, mörgum hverjum sem hafa afgerandi þýðingu fyrir stéttabaráttuna hér. Sameining þessara samtaka kemur því alls ekki til greina fyrr en leyst hefur verið úr þeim atriðum. KSML hafa hingað til getað losað sig við hægrihentistefnuna af sjálfsdáðum og þau munu ekki stökkva út í fenið vitandi vits. Umræða milli samtakanna er hins vegar mjög jákvæð. Sameiningu ísl. marxista-lenínista verður aldrei náð með hrokafullum fullyrðingum á þá leið, að þessir séu ekki marxistar-lenínistar fyrir fimm aura heldur afturhaldsmenn sem ekki sé hægt að koma tauti við o.s. frv.

KSML virða það við EIK, að þau afhjúpuðu trotskýismann í Fylkingunni og að þau hafa í mörgum grundvallaratriðum tekið upp marxíska-lenínska stefnu. En það er oft galli á gjöf Njarðar. EIK hafa stuðlað að auknum klofningi meðal kommúnista og þau hafa aðhyllst hægrisinnaðar kenningar á sviðum, sem varða grundvallarstarf okkar hér á landi.

(Ath.: Allar tilvitnanir í skoðanir EIK eru teknar úr bæklingi þeirra, Baráttuleið alþýðunnar.)

Stéttaskilgreining EIK.

> "Eðli hinna tveggja höfuðstétta breytist ekki með heimsvaldastefnunni. Birtingarmynd grundvallarmóthverfunnar er sú sama. Eftir sem áður standa verkamenn gegn arðræningjastéttinni í heild, þrátt fyrir að móthverfurnar hafi skerpst innan hennar." (Maó Tse-tung: Um móthverfurnar).

Í þessari tilvitnun eftir Maó kemur skýrt fram afstaða marxismans-lenínismans til stéttaandstæðnanna á tímabili heimsvaldastefnunnar. Afstaða sem allir sannir kommúnistaflokkar í heimsvaldalöndum hafa fylgt hingað til (þ.á.m. Kommúnistaflokkur Íslands og Komintern). Í auðvaldsþjóðfélagi er grundvallarmóthverfan, sú móthverfa sem er höfuðorsök allrar þjóðfélagslegrar þróunar; launavinna og auðmagn. Það er andstæðan sem er á milli einkaeignar auðstéttarinnar á framleiðslutækjunum og félagslegrar framleiðslu verkalýðsins. Þess grundvallarmóthverfu viðurkenna EIK. En þá kenningu Maós og allra sannra kommúnista, að stéttarleg speglun hennar innan þjóðfélagsins hljóti að vera höfuðmóthverfan viðurkenna þeir ekki. Kenning þeirra hljóðar: Borgarastétt gegn verkalýðsstétt er höfuðmóthverfan í frumstæðu auðvaldsþjóðfélagi, þar sem framleiðslan er ekki komin á hátt stig, en einokunarstigið flytur með sér höfuðmóthverfuna einokunarauðvald-alþýða (einokunarvana auðvald-smáborgarar-verkafólk). Og þeir viðurkenna ekki að verkamenn verði að standa gegn auðstéttinni í heild, þrátt fyrir að andstæðurnar hafi skerpst innan hennar.

> "Höfuðmóthverfan fellur ekki lengur saman við grundvallarmóthverfuna, heldur er mjög mótuð af aðstæðum innan auðvaldsins sjálfs."

Dálagleg endurskoðunarstefna þetta. Í fyrsta lagi er sú kenning, að höfuðmóthverfan samræmist aðeins grundvallarmóthverfunni í frumstæðu auðvaldsþjóðfélagi hreinn þvættingur. Víst er það satt, að hagsmunaárekstrar innan borgarastéttarinnar stórjukust með tilkomu heimsvaldastefnunnar, að höfuðmóthverfan innan auðstéttarinnar varð á milli einokunarauðvalds og einokunarlauss auðvalds. En þar fyrir er ekki hægt að gera þá móthverfu að höfuðmóthverfu sem meginþungi baráttunnar snýst um innan þjóðfélagsins sjálfs. Slíkt er úrtínslustefna. Maó tætir þessa kenningu í sig í ritgerð sinni Um móthverfurnar. Hann segir:

> "Þegar t.d. auðvaldsskipulagið þróast frá stigi hinnar frjálsu samkeppni að hæsta stigi sínu, heimsvaldastefnunni, verða engar breytingar á stéttareðli þeirra tveggja stétta, sem standa í grundvallarandstöðu hvor gegn annarri, þ.e. öreiganna og borgaranna, eða á eðli auðvaldsskipulagsins."

Það er ljóst öllum hugsandi verkamönnum, að þrátt fyrir efnahagslega árekstra milli atvinnurekenda, þá standa þeir allir sem ein heild gegn verkalýðsstéttinni. Við þurfum aðeins að líta á Vinnuveitendasamband Íslands og kjaradeilur til að komast að raun um það. Að skipta borgarastéttinni eins og Eik gerir, þ.e. að gera suma auðmenn að vinum vegna þess að þeir eru veikari efnahagslega en aðrir auðmenn er rakalaust með öllu og stórhættulegt fyrir stéttarbaráttu verkafólks.

Þróunarstig íslenska auðvaldsþjóðfélagsins.

Í bæklingi sínum, Baráttuleið alþýðunnar, komast EIK að þeirri niðurstöðu, að íslenska auðvaldsþjóðfélagið sé á sínu efsta stigi, þróunarstigi einokunarauðvalds og heimsvaldastefnu. Þessi grundvallarniðurstaða er rétt og í samræmi við fræðikenningu marxismans-lenínismans. En ef við könnum nánar rökfærslu þeirra og útleggingu á þessari kenningu kemur annað í ljós. Þá fær fræðilegur ruglingur yfirhöndina, ruglingur, sem sýnir greinilega fram á, að EIK hafa ekki enn getað losað sig undan borgaralegum arfi hentistefnu-sósíalismans. Lítum nánar á kenningu þeirra:

FRH. á bls. 6

„Þróum áfram sósíalismann og drekkum Pepsi" segir Brèsjnev!

Bandaríska gosdrykkjafyrirtækið Pepsi-Cola opnaði nýverið átöppunarverksmiðju í Novorossisk við Svartahag. Samstarf Rússa og Bandaríkjamanna byggir á því, að Sovétmenn kaupa inn sykurvökvann, sem drykkurinn er bruggaður úr, og átöppunarverksmiðjan er í þeirra eigu, en undir firmanafninu Pepsi-Cola.

Verksmiðjan á samkvæmt áætlun að átappa 2,6 milljónir kassa af drykknum á ári, en hver flaska er seld á verði sem samsvarar um 100 krónum íslenskum. Í borgun fyrir iðnaðarleyndarmálið fær Pepsi-Cola fyrirtækið aukreitis einkarétt á sölu og dreifingu Stolichnaja vodkans á Bandaríkjamarkaði.

Það var í maí á síðasta ári sem fyrsta flaskan af Pepsi var átöppuð í Sovétríkjunum og í tilefni dagsins kom forstjóri Pepsi-Cola Company, Donald M. Kendall, til Sovétríkjanna til að geta fært Leonid Brefsnev fyrstu flöskuna og til að skála í blöndu af vodka og Pepsi fyrir heilladrjúgu samstarfi. Í förum með honum var öll stjórn fyrirtækisins eins og hún lagði sig, og eftir að hafa spjallað við Brefsnev góða stund var haldinn stjórnarfundur Pepsi-Cola í sölum sovéska iðnaðarmálaráðuneytisins. Meðal mála á dagskrá fundarins var skipun stjórnar í nýju verksmiðjunni og launamál.

Svo vitað sé er þetta í fyrsta skipti sem bandarískt fyrirtæki heldur stjórnarfund á sovéskri grund og ræðir þar stjórnun fyrirtækis og launamál, sem fyrir valdatöku endurskoðunarklíkunnar voru í höndum verkamannanna í verksmiðjunni. En skyldi þetta vera í síðasta skiptið sem slíkt hendir?

(ÓI þýddi og endursagði úr "Fortune", ágústhefti 1974)

Sjónarvottur í Phnom Penh: „Fréttir um blóðbað eru lygar"

Eins og flestir muna birtu borgarablöðin undir risafyrirsögnum fréttir um blóðbað í Phnom Penh eftir að þjóðfrelsisöflin höfðu tekið borgina. Flestar þessar fréttir voru hafðar eftir meðlimum í fréttamannahópi sem kom til Tailands tveim vikum eftir fall borgarinnar. Hér á eftir fer frásögn Richards Boyle, stríðsfréttaritara Pacific News Service, sem var einn fréttaritaranna sem dvöldust í Franska sendiráðinu í Phnom Penh. Frásögn hans var skrifuð 19. maí í Bankok:

Sem síðasti bandaríski fréttamaðurinn til að yfirgefa Kambódíu þann 8. maí var ég vitni að bardaganum um Phnom Penh, talaði við hundruð manna í Franska sendiráðinu, og fór landleiðina gegnum Kambódíu til Tailands í síðustu bílalestinni út. Sögur um blóðbað sem aðrar fréttastofur sendu frá sér, er ekki hægt að staðfesta og allt bendur til þess að þær séu hreinar lygar.

Til dæmis sendi AP frá sér fréttir um að frönskum konum hefði verið nauðgað og þeim misþyrmt. Ég eyddi tveim vikum í bráðabirgðasjúkrahúsi Framska sendiráðsins og talaði við franska lækna og hjúkrunarkonur þar. Ekkert okkar sá nokkru sinni fórnarlamb nauðgunar.

Eftir minni reynslu að dæma, voru hermenn þjóðfrelsisherjanna mjög liðlegir. Til dæmis má nefna, að fjölmargir "sunnudagaveiðimenn", franskir málaliðar sem farið höfðu á "þjóðfrelsisliðaveiðar" sér til ánægju í stríðinu, og bandaríkjamenn í tengslum við CIA og DIA (leyniþjónusta varnarmálaráðuneytisins) leituðu hælis í Franska sendiráðinu. Frelsisherirnir vissu nöfn þeirra og sögðu í útvarpsútsendingum að þekktir "stríðsglæpamenn" væru í felum í sendiráðinu. En samt sem áður var þeim öllum leyft að yfirgefa landið í öryggi, því þjóðfrelsisöflin vildu forðast árekstra á alþjóðavettvangi.

Einn bandaríkjamaður, Douglas Sapper, fyrrverandi Grænhúfa (Green beret), montaði sig af því svo allir heyrðu að hann hefði í hyggju að fara með vélbyssu að vopni að sendiráði bandaríkjanna og reisa þar ameríska fánann og "drepa eins marga komma og ég get." Þrátt fyrir þetta var Sapper nú einn þeirra fyrstu til að leita hælis í Franska sendiráðinu, og honum tókst að komast úr landi með fyrstu bílalestinni ásamt Sydney Schanberg fréttaritara New York Times og sjö sovétmönnum. Rauðu Khmerarnir sem vissu um hótun Sappers létu hann fara úr landi ásamt öðrum bandarískum blaðamönnum sem altalað var að ynnu fyrir bandarískar leyniþjónustur. Sapper vinnur nú hjá AP fréttastofunni.

Falsanir í blöðum

Það hafa verið annarskonar rangfærslur í fréttum frá Kambódíu. AP bað mig um að sjá um fréttastofu þeirra; borga starfsliði þeirra laun og senda þeim fréttir um leið og PNS eftir hina skyndilegu brottför bandaríkjamanna frá Kambódíu. Ég sendi fréttir af því sem ég fékk að vita frá innfæddum starfsmönnum: Rauðu Khmerarnir sögðu stjórnarhermönnum að þeir væru bræður og skyldu ekki verast á banaspjótum.

Það voru frásagnir sjónarvotta sem unnu fyrir AP að stjórnarhermenn og þjóðfrelsisliðar föðmuðust á vígvellinum. Allt sem ég sendi um þetta var ritskoðað af AP.

Eftir að þessum frásögnum var stungið undir stól, kom í fréttum frá AP að þjóðfrelsisherinn brenndi niður kofa flóttamann[a] tveim dögum fyrir fall Phnom Pen[h], en innfætt starfslið AP sem heimsótti vígvöllin allan þennan dag gat ekki staðfest þessar fréttir.

Ég varð vitni að því er fyrstu hermenn þjóðfrelsishersins komu inn í Phnom Penh úr norðri og sá harðan bardaga fyrir utan dyr Franska sendiráðsins. Fyrstu framlínusveitunum sem aðeins töldu 200 hrausta hermenn var fagnað sem frelsurum af stúdentum og borgurum Phnom Penh. Án traustsstuðnings íbúa Phnom Penh, sem reistu hundruði hvítra fána á loft og hertóku brynbíla stjórnarhersins, hefðu hinum 200 hermönnum reynst ógerlegt að taka borgina með svo litlu mannfalli.

Rauðu Khmerarnir komu fram við mig og aðra blaðamenn með virðingu. Þrátt fyrir að mergir fréttmenn væru grunaðir um að vera njósnarar.

Mér var leyft að taka af þeim myndir að vild og það var aldrei gerð minnsta tilraun til að taka af mér filmur eða myndavélar.

Þegar við vorum að verða vatnslausir var mér og öðrum blaðamönnum gefið leyfi til að fara út að brunni við nálæga strætisvagnastöð og sækja vatn. En skipanir frakka voru á þá leið að við mættum ekki fara út fyrir sendiráðslóðina eða tala við Rauðu Khmerana. Eitt skipti komu tveir hermenn Rauðu Khmeranna í heimsókn til okkar og töluðu við okkur í nokkrar klukkustundir. Franskur öryggisforingi kom og rak þá út, þrátt fyrir að við vildum að þeir yrðu áfram.

Nauðsyn nr. 1: Matur

Þá örlagaríku daga sem fylgdu töku borgarinnar sá ég Rauðu Kh merana hvetja íbúana til að yfirgefa borgina og tæma búðir af nauðsynjum. Hermennirnir útskýrð fyrir mér að þeim yrði leyft að koma aftur eftir að hafa eytt nokkrum tíma út í sveit við að rækta rís til að fæða íbúana. Margir kaupmenn voru greinilega æstir yfir að búðir þeirra skyldu tæmdar og þeim sjálfum þröngvað til að fara út í sveit að rækta rís, en þjóðfrelsisliðar sögðu að þeir yrðu að gera þessar ráðstafanir til að bjarga landinu.

Fyrir þennan tíma hafði borgin, sem stækkað hafði frá 600.000 íbúum í tvær milljónir íbúa sökum sprengjuárása hers Lon Nol á byggð svæðid til sveita, verið á barmi hungursneyðar. Þessvegna ákváðu Rauðu Khamerarnir að setja íbúa Phnom Penh til vinnu á ökrunum, til að forðast hungursneyð.

-/ÓI þýddi úr Guardian no. 33.

Hvern eru forráðamenn ÍSAL að blekkja?

Eins og komið hefur fram í fréttum lét héraðslæknirinn í Hafnarfirði stöðva vinnu við að ryðja ýmiskonar úrgangsefnum, gjalli, súráli og skautmolum, í sjó fram við Álverið í Straumsvík. Í þessum úrgangsefnum er að finna m.a. blásýrusambönd, sem eru skaðleg sjávarlífi. Forráðamenn verksmiðjunnar hafa borið því við að þetta væru mistök sem þeim hafi verið ókunnugt um, og komið hefur fram í fréttum að þeir sem starfið unnu hafi verið afleysingamenn sem ókunnugir voru meðferð úrgangsefna. Manni verður spurn: Er því þannig farið að í Álverinu geti verkamenn ráðskast með hættuleg efni að vild og hent þeim í sjónn ef þeim sýnist svo? Nei, því er ekki þannig farið. Í Staumsvík er mikið verkstjóraveldi og hver silkihúfan ofar annarri gefur skipanir sem verkamönnum er ætlað að framkvæma. Allur fyrirsláttur sem ætlað er að koma sökinni á verkamenn er því ekkert annað en aumleg tilraun til að reyna að sleppa frá sök í málinu. Meðfylgjandi mynd er tekin við Álverið í lok mars sl. og sýnir vinnu við undirbúning þess að úrgangsefnunum yrði rutt í sjó fram, og sjórinn látinn skola hættuleg efnasambönd

burtu. Þetta sýnir, að úrgangsefnin voru sett í sjóinn af ráðnum hug og með fullri vitund verkstjóra og yfirmanna. Hvern eru forráðamenn ÍSAL að reyna að blekkja?

-/ritstj.

Framhald af forsíðu

CIA-rannsóknin í USA: skopleikur settur á svið af stjórnvöldum!

og fjármagna aðgerðir og stefnu leyniþjónustunnar.

2. Lyman Lemnitzer, hershöfðingi. Einn af æðstu mönnum Pentagon í stjórnartíð Kennedy og Johnsons, formaður herráðsins, meðlimur öryggisráðs Bandaríkjanna og æðsti yfirmaður herafla Nató í Evrópu 1963-69. Herforingi í Kóreustríðinu. En það sem vafalaust olli því að Rockefeller valdi hann í nefndina er sú staðreynd að hann tók þátt í undirbúningi Svínaflóainnrásarinnar og aðgerðin varð að vera samþykkt af honum.

3. Erwin Griswold. Lögfræðingur dómsmálaráðuneytisins í stjórnartíð Kennedys og Johnsons. Vann líka fyrir fjármálaráðuneytið og var meðlimur í and-kommúnísku yfirheyrslunefndinni undir Mc Charty í Massachusett. En það sem gerði hann hæfan í augum Rockefellers var vafalaust það, að hann sótti fyrir hæstarétti rétt ríkisstjórnarinnar til að banna útgáfu Pentagon-skjalanna og að hann varði fyrir dómsstólunum "rétt" hersins til að njósna kerfisbundið um einstaklinga sem tóku þátt í hreyfingunni gegn Vietnam-stríðinu.

4. John Connor. Annar samstarfsmaður Rockefellers. Hann er aðalframkvæmdastjóri Allied Chemical sem er hápunktur fjármálaveldis Rockefellers, og situr í stjórn Chase Manhattan Bank (sem er í eigu Rockefellers). Á árum seinni heimsstyrjaldarinnar vann hann við byggingu kjarnorkusprengjunnar, þjónaði sem öryggisforingi og var sérlegur aðstoðarmaður Flotamálaráðherrans.

5. Lane Kirkland. Sem yfirgjaldkeri AFL-CIO (verkalýðssamband) var hann í aðstöðu til að koma á framfæri CIA-fé til "frjálsra" verkalýðsfélaga og stjórnmálamanna í Evrópu og S-Ameríku. Hann hefur líka setið í stöðum í Rockefeller-einokunarsamsteypunni. Hann vann fyrir Nixon við endurbætur sem stuðla áttu að betri hæfni varnarmálaráðuneytisins.

6. Edgar Shannon. Fyrrverandi forseti Virginíuháskóla. Hann var kennari í herfræði og flotatækni við Harvard og vann sem ráðgjafi hjá James Schlesinger, seinna Varnarmálaráðherra.

7. Ronald Reagan. Fyrrverandi ríkisstjóri Kaliforníu og margmillionari. Hann virðist einkum þjóna því markmiði innan nefndarinnar að friða mesta afturhaldið í SW-ríkjunum, sem kynnu að gera uppsteit út af uppljóstrunum nefndarinnar. Hann virðist helst vera einhverskonar málamiðlun milli hinna helstu stríðandi arma Republikanaflokksins.

Allir þessir menn hafa mikil tengsl við, og eru hluti af bandaríska einokunarauðvaldinu. CIA þjónar hagsmunum þess, og það eru hagsmunir þessara manna að ekkert sem skiptir máli komi fram við rannsóknina. Það er auðvelt að skella skuldinni á fráfarna forseta og gleymda embættismenn. CIA rannsóknin á að gera hreint fyrir dyrum CIA, "modernisera" hana í augum hins vestræna heims og gera hana betur færa um að þjóna hlutverki sínu. Bandaríski blaðamaðurinn Tom Wicker sem skrifar greinar í New York Times sagði þegar hann frétti hverhir ættu að skipa rannsóknarnefnd forsetans: "Þetta er eins og að setja geit í að gæta kálgarðs. Að láta hóp af svona mönnum rannsaka CIA er það sama og ætlast til að Mafían höfði mál gegn sjálfri sér fyrir glæpi."

-/ÓI þýddi og endursagði úr Guardian nr. 27, 1975.

Guðmundur J. Guðmundsson
Nóatúni 26
R.

Reitur til áskriftarmerkingar.

FÉLAGAR ÁSKRIFENDUR.

Ritstjórn vill brýna það mjög fyrir ykkur að þið gætið þess að tilkynna bústaðaskipti. Íslendingar eru mikil "flökkuþjóð" - menn eru sífellt að skipta um íverustað. Þess gætir í áskrifendaskrá Stéttabaráttunnar, við erum nú með nokkra tugi áskrifenda sem hafa trassað að tilkynna okkur breytingar á heimilisfangi og við getum ekki sent þeim blaðið þarafleiðandi. Lengst af voru það námsfólk á heimavistarskólum sem voru erfiðastir í þessu tilliti, en eftir að við beindum sérstökum áskorunum til þeirra um að tilkynna okkar sumardvalarstaði sína, hefur ástandið stórbatnað. Við skorum nú á alla aðra áskrifendur að gleyma ekki að tilkynna bústaðaskipti - það má m. a. gera með því að fylla úr sérstakt eyðublað (póstfangsbreyting) sem pósturinn hefur.

Nú hefur STÉTTABARÁTTAN fengið póstgíróreikning, nr. 27810. Það auðveldar ykkur að greiða áskriftirnar - nú getið þið gengið bæði í banka og pósthús og greitt þar.

Áskriftargjöld eru sem hér segir:

Venjuleg áskrift	:	600 kr.
Stuðningsáskrift	:	800 -
Baráttuáskrift	:	1000 -

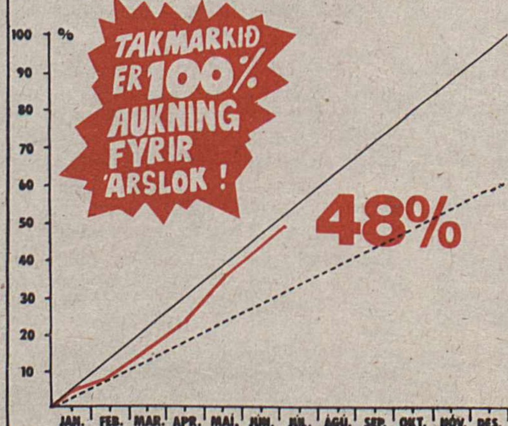
Seinkun blaðsins

Þetta eintak af Stéttabaráttunni kemur nú út 15 dögum á eftir áætlun. Orsakir þessarar seinkunar eru fyrst og fremst þær að ritstjórn hefur verið fáliðuð í sumar og þar að auki staðið í því að flytja ritstjórnarskrifstofuna. Upprunalega var ætlunin að vinna þetta eintak á gamla staðnum, en sökum tímabundins fámennis í ritstjórnarliðinu gátum við ekki annað því ásamt tilfærslunni á ritstjórnarskrifstofunni. Var því blaðið látið bíða fram yfir flutning. Um leið og við biðjum alla lesendur velvirðingar á þessari seinkun tilkynnum við útkomu væntanlegs aukablaðs (eða sérblaðs) sem fjalla eingöngu um baráttuna í Palestínu. Ritstjórnarfélagar voru nýlega á ferð í Líbanon í boði PLO (Frelsishreyfingar Palestínu) og hafa þeir unnið efni blaðsins. Þetta sérblað mun koma í lok júlí.

ÁRIÐ ER HÁLFNAÐ!

Nú er árið hálfnað-en við höfum ekki náð 50%aukningu enn. En það er engin ástæða til að örvænta-á síðasta ári varð langmesta áskrifendafjölgunin síðustu þrjá mánuði ársins. En það er heldur ekki ástæða til að slá slöku við í sumar, þótt haustið sé eftir-ef við höldum okkar strik (rauðu línunni), þá er mögulegt að fara fram úr ársáætluninni, yfir 100 prósentin.

Sú áskrifendafjölgun, sem nú þegar er komin, nálgast það að gera blaðinu kleyft að ráða sér starfsmann - en herslumuninn vantar. Áskrifendasöfnunin hefur gengið mjög misjafnlega eftir landshlutum, besti árangurinn hefur náðst á Akureyri, 60%, sem þýðir að þeir eru á undan áætluninni. Neskaupstaður hefur einnig staðið sig mjög vel og er einnig á undan áætlun með 55%. Aðrir staðir sem eru á undan áætlun eru: Sauðárkrókur, Hornafjörður, Húsavík, Hveragerði, Akranes, Stykkishólmur, Hellissandur, Hafnarfjörður og Keflavík. Þeir staðir, sem eru nokkurn veginn eftir áætlun eru: Reykjavík (37%), Kópavogur (32%) og Ólafsvík (45%). Syndaselirnir í áskriftasöfnununni eru: Ísafjörður, Eskifjörður, Patreksfjörður, Selfoss, Borgarnes, og Siglufjörður.

Áskrifendafjölgunin á tímabilinu frá 17. maí til 7. júlí var 12,5% heldur hægara en á tímabilinu á undan. Heildarfjölgunin er því orðin 48%.

Við beinum þeirri áskorun til allra nýju áskrifendanna að greiða áskriftirnar við fyrsta tækifæri - blaðið er alltaf í fjárþröng og á útistandandi heilmikið fé í ógreiddum áskriftum. Það er hagur áskrifendanna að blaðið sé fjáhagslega sterkt, því þá er útgáfan reglubundnari og möguleikar ritstjórnar til að gera blaðið betur úr garði meiri.

GERIST ÁSKRIFENDUR!

fylgir = Stéttabaráttan [1975]

FÉLAGI!

Nú er tími reikningsskilanna kominn, þ.e. við erum að rukka áskriftargjöld STÉTTABARÁTTUNNAR fyrir árið 1975.
Fyrir dyrum standa mikil átök í útgáfu blaðsins. Í fyrsta lagi er það takmark okkar að ráða blaðinu starfsfólk. Í öðru lagi er ætlunin að auka útgáfutíðni blaðsins, og í þriðja lagi þarf fé til þess að búa útgáfuna betri tækjum.

STÉTTABARÁTTAN er ekki ríkt blað hvað fjármunum viðkemur, við ausum ekki úr neinum opinberum sjóðum og við höfum ekki neina auðmenn sem bakhjarl.
Og það er vel.
STÉTTABARÁTTAN er rekin með það fyrir augum að hún "geti staðið á eigin fótum".
Einu tekjur blaðsins er það fé sem kemur frá lesendunum; áskrifendum og þeim sem kaupa blaðið í lausasölu.
Það er því mikilvægt fyrir starf okkar við blaðið að áskrifendur standi sig vel og greiði skilvíslega áskriftagjöldin.

Við skorum því á þig að bregðast skjótt við þessu bréfi og senda okkur greiðslu.
Greiðsluna má inna af hendi með ýmsu móti, hagkvæmast og ódýrast er að greiða inn á gíróreikning STÉTTABARÁTTUNNAR (nr. 27810). Það má gera í öllum bönkum og pósthúsum.
Einnig er hægt að senda greiðsluna með póstávísun til STÉTTABARÁTTUNNAR, pósthólf 1357 Reykjavík.

Áskriftagjöldin eru sem hér segir:
Venjuleg áskrift kr. 600,-
Stuðningsáskrift kr. 800,-
Baráttuáskrift kr. 1000,-

Með félagakveðjum f.h. ritstjórnar

Hjálmtýr Heiðdal

Hjálmtýr Heiðdal

GULLNA REGLAN
Við viljum enn brýna það fyrir áskrifendum að tilkynna okkur ætíð þegar þið skiptið um bústað.
Þó nokkrir hafa trassað þetta og sitjum við nú uppi með nokkra tugi áskrifenda sem eru "týndir". Og þeir fá þaraf leiaðndi ekki blaðið.
Ekki villt þú vera einn af þeim?

SKRIFIÐ Í BLAÐIÐ
Til þess að STÉTTABARÁTTAN verði meira og betra blað er nauðsynlegt að lesendurnir láti meira í sér heyra.
Blaðið stendur öllum opið sem vilja leggja baráttu verkalýðsins lið.
Okkur væri það mjög kærkomið ef þið senduð okkur línu, t.d. um þá atburði sem gerast í kringum ykkur, á vinnustað eða annarsstaðar.

Styrktarmenn Stéttabaráttunnar

Uppbygging STÉTTABARÁTTUNNAR er ekki auðvelt verkefni sem hægt er að leysa án fórna.
Og það erum við - lesendur og aðstandendur blaðsins - sem verðum að færa fórnirnar.
Aðrir koma ekki til greina.
Fórninrnar eru þó ekki til einskis, með sameiginlegu átaki eignumst við blað sem verður sífellt sterkari rödd fyrir hagsmuni verkalýðsins í öllum málefnum hans.
Fram til þessa hefur STÉTTABARÁTTAN byggt afkomu sína eingöngu á því fé sem greitt er fyrir áskriftir og lausasölu.
En það fé nægir aðeins til þess að halda blaðinu í horfinu.
Sameiginlegt markmið okkar hlýtur að vera það að byggja upp blaðið og gera það betur úr garði.
Með þetta í huga hefur ritstjórn komið á laggirnar styrktarmannakerfi STÉTTABARÁTTUNNAR.
Nú þegar hafa okkur bæst liðsmenn sem leggja fé í útgáfusjóð blaðsins mánaðarlega.
Þessi fyrsta tilraun með styrktarmannakerfið lofar góðu, en við teljum samt að hún hafi ekki verið nægilega undirbúin af okkar hálfu.
Við höfum því lagt hausana í bleyti á nýjan leik og komist að þeirri niðurstöðu að við verðum að fullkomna þetta kerfi.
Betrumbæturnar felast í því að styrktarmennirnir fá meira fyrir "snúð" sinn en venjulegir áskrifendur.
Þeir fá, í fyrsta lagi, sérstakt vikulegt fréttabréf (sem verður fyrsti vísirinn að vikulegri útgáfu STÉTTABARÁTTUNNAR).
Í öðru lagi fá þeir dagatal sem blaðið gefur út.
Dagatalið verður gert með sérstökum hætti, það mun vekja sérstaka athygli á merkisdögum úr baráttusögu verkalýðsins hérlendis sem erlendis.
Fleira er á döfinni varðandi styrktarmennina.

En hvað er það sem þú þarft að gera til þess að geta orðið styrktarmaður ?
- Þú verður að greiða mánaðarlega fé í útgáfusjóð STÉTTABARÁTTUNNAR.

Lægsta gjald er kr. 500 á mánuði, en við setjum engin takmörk fyrir því hvað menn geta lagt fram umfram þá upphæð (ef þú leggur fram 1000 kr. þá eru það ekki nema ca 35 kr. á dag).

Hagkvæmasta fyrirkomulagið fyrir okkur (og þig) væri að borga alla upphæðin á einu bretti. Það myndi auðvelda okkur alla útreikninga og áætlanagerð fyrir útgáfuna, einnig verður það minna umstang og kostnaður fyrir okkur (og þig).
En auðvitað er þetta ekkert skilyrði.

Til þess aðstyrktarmannakerfiðgeti komist á legg í sinni fullkomnu mynd verður að vera til staðar viss fjöldi styrktarmanna.
Við höfum reiknað það út að það þurfi um 100 styrktarmenn til þess að útgáfa fréttabréfsins geti hafist.

Það er því ekki nein ástæða fyrir þig að hika og bíða - því fyrr sem þú gerist styrktarmaður, því fyrr færðu fréttabréfið.

Leggðu fé inn á gíróreikning STÉTTABARÁTTUNNAR nr. 27810.
Mundu að skrifa nafn þitt og heimilisfang.

Með félagakveðjum f.h. ritstjórnar

Hjálmtýr Heiðdal

Hjálmtýr Heiðdal

SNÚ...

Til áskrifenda

Næsta tölublað Stéttabaráttunnar verður með dálítið sérstökum hætti.
Blaðið kemur ekki út undir nafni Stéttabaráttunnar; og er ekki gefið út á hennar vegum.
7.tbl. er sérblað sem fjalla eingöngu um Palestínu. Og það heitir PALESTÍNA.
Útgefendur eru undirbúningshópur að stofnun Palestínunefndar.
Stéttabaráttan kaupir hinsvegar hluta af upplagi blaðsins til þess að styrkja útgáfu þess, og sendir áskrifendum sínum.
Þetta blað kemur til ykkar nú strax í byrjun ágúst.
8.tbl. Stéttabaráttunnar kemur svo með "eðlilegum" hætti um 20. ágúst.

Ritstjórn